

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold	<i>Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union</i>	
	2001/220/RIA:	
	* Rådets rammeafgørelse af 15. marts 2001 om ofres stilling i forbindelse med straffesager	1
	<hr/>	
	<i>I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk</i>	
	Kommissionens forordning (EF) nr. 551/2001 af 21. marts 2001 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	5
	Kommissionens forordning (EF) nr. 552/2001 af 21. marts 2001 om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den 32. dellicitation under den løbende licitation omhandlet i forordning (EF) nr. 1531/2000	7
	Kommissionens forordning (EF) nr. 553/2001 af 21. marts 2001 om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker	8
	Kommissionens forordning (EF) nr. 554/2001 af 21. marts 2001 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand	10
	Kommissionens forordning (EF) nr. 555/2001 af 21. marts 2001 om åbning af licitation over nedsættelsen af importtolden for majs til Portugal fra tredjelande	12
	* Kommissionens forordning (EF) nr. 556/2001 af 21. marts 2001 om ændring af forordning (EF) nr. 2316/1999 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1251/1999 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder for så vidt angår arealer udtaget af produktion og listen over støtteberettigede hør- og hampesorter	13
	Kommissionens forordning (EF) nr. 557/2001 af 21. marts 2001 om ophævelse af forordning (EF) nr. 284/2001 og om ændring af forordning (EØF) nr. 1627/89 om opkøb af oksekød ved licitation	14

- * Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter 16
-

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

2001/221/EF:

- * Rådets afgørelse af 12. marts 2001 om Fællesskabets deltagelse i Den Internationale Undersøgelsesgruppe for Bly og Zink 21

2001/222/EF:

- * Rådets afgørelse af 12. marts 2001 om beskikkelse af en østrigsk suppleant til Regionsudvalget 28

Kommissionen

2001/223/EF:

- * Kommissionens beslutning af 21. marts 2001 om beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Nederlandene ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2001) 964) 29
-

Berigtigelser

- * Berigtigelse til Rådets afgørelse 2001/173/EF af 26. februar 2001 om beskikkelse af et nederlandsk medlem af og en nederlandsk suppleant til Regionsudvalget (EFT L 63 af 3.3.2001) 36

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS RAMMEAFGØRELSE
af 15. marts 2001
om ofres stilling i forbindelse med straffesager

(2001/220/RIA)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 31 og artikel 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til Den Portugisiske Republiks initiativ ⁽¹⁾,

under henvisning til Europa-Parlamentets udtalelse ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I overensstemmelse med Rådets og Kommissionens handlingsplan for, hvorledes Amsterdam-traktatens bestemmelser om indførelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed bedst kan gennemføres, særlig punkt 19 og punkt 51, litra c), skal spørgsmålet om støtte til ofre tages op senest fem år efter traktatens ikrafttræden, ved at der foretages en sammenlignende undersøgelse af erstatningsordninger for ofre, og ved at man undersøger mulighederne for en EU-indsats. (2) Kommissionen forelagde den 14. juli 1999 Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg en meddelelse med titlen »Ofre for kriminalitet i Den Europæiske Union: overvejelser om standarder og tiltag«. Europa-Parlamentet vedtog den 15. juni 2000 en beslutning om Kommissionens meddelelse. (3) Ifølge konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Tammerfors den 15.-16. oktober 1999, særlig punkt 32, bør der udarbejdes minimumsstandarder for beskyttelse af ofrene for kriminalitet, navnlig for ofrenes adgang til domstolene og tilsvarende organer og deres ret til skadeserstatning, herunder dækning af sagsomkostninger. Endvidere bør der udarbejdes nationale programmer til finansiering af offentlige og private foranstaltninger vedrørende bistand til og beskyttelse af ofre. (4) Medlemsstaterne bør foretage en indbyrdes tilnærmelse af deres love og administrative bestemmelser i det omfang, der er nødvendigt for at sikre ofre for forbrydelser et højt beskyttelsesniveau, uanset i hvilken medlemsstat ofrene befinder sig.	(5) Det er vigtigt at overveje spørgsmålet om ofres behov og løse det globalt og på samordnet vis, så man undgår delløsninger eller inkonsekvente løsninger, der kan medføre en sekundær viktisering. (6) Denne rammeafgørelse behandler derfor ikke blot spørgsmålet om at beskytte ofres interesser under den egentlige straffesag. Den omhandler også visse foranstaltninger, der tager sigte på at bistå ofre før eller efter straffesagen, med henblik på at afbøde virkningerne af forbrydelsen. (7) Foranstaltningerne med henblik på at bistå ofre for forbrydelser, herunder navnlig bestemmelserne om erstatning og mægling, berører dog ikke ordninger i forbindelse med en civil retssag. (8) Det er nødvendigt at foretage en indbyrdes tilnærmelse af regler og praksis for så vidt angår ofres stilling og deres vigtigste rettigheder, særlig retten til at blive behandlet med respekt for deres værdighed, retten til at give og modtage oplysninger, retten til at forstå og blive forstået, retten til at blive beskyttet på processens forskellige stadier samt retten til, at der tages hensyn til ulempen ved at have bopæl i en anden stat end den, hvor forbrydelsen er begået. (9) Denne rammeafgørelse pålægger dog ikke medlemsstaterne pligt til at sikre ofre samme behandling som parterne i en retssag. (10) Det er vigtigt, at specialtjenester og offerstøtteorganisationen inddrages både før, under og efter straffesagen. (11) De personer, der kommer i kontakt med ofrene, bør gives en tilstrækkelig og relevant uddannelse, hvilket er afgørende både for ofrene og for, at processens mål kan nås. (12) Man bør benytte sig af eksisterende netværk af kontaktpunkter i medlemsstaterne, enten inden for rammerne af retssystemet eller i form af forbindelser mellem offerstøtteorganisationer —

⁽¹⁾ EFT C 243 af 24.8.2000, s. 4.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 12.12.2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

TRUFFET FØLGENDE RAMMEAFGØRELSE:

Artikel 1

Definitioner

I denne rammeafgørelse forstås ved:

- a) »offer«: en fysisk person, som har lidt skade, herunder fysisk eller psykisk skade, følelsesmæssige lidelser eller økonomisk tab, der er direkte forvoldt af handlinger eller undladelser, der strider mod en medlemsstats straffelov
- b) »offerstøtteorganisation«: en ikke-statslig organisation, der er etableret lovligt i en medlemsstat, og hvis gratis støtte til ofre for forbrydelser, ydet under passende forhold, udgør et supplement til den statslige indsats på dette område
- c) »straffesag«: straffesager som defineret i den relevante nationale ret
- d) »proces«: en proces i bred forstand, som ud over straffesagen også omfatter alle de kontakter, som offeret etablerer i sin egenskab af offer med en hvilken som helst myndighed, offentlig tjeneste eller offerstøtteorganisation før, under eller efter straffesagen
- e) »mægling i straffesager«: forsøg på, før eller under straffesagen, at finde en mindelig løsning mellem offeret og gerningsmanden, ved en kompetent persons mellemkomst.

Artikel 2

Respekt og anerkendelse

1. Hver medlemsstat sikrer, at ofrene har en reel og passende rolle i dets strafferetssystem. Hver medlemsstat gør fortsat sit yderste for at sikre, at ofre behandles med behørig respekt for deres personlige værdighed under processen, og anerkender ofrenes legitime rettigheder og interesser navnlig i forbindelse med straffesager.

2. Hver medlemsstat sikrer, at særlig sårbare ofre kan få særbehandling, der er bedst muligt afpasset efter deres situation.

Artikel 3

Ret til at blive hørt og tilvejebringe beviser

Hver medlemsstat sikrer ofres mulighed for at blive hørt under processen og for at tilvejebringe beviser.

Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at myndighederne kun afhører ofre i det omfang, der er nødvendigt for straffesagen.

Artikel 4

Ret til at modtage oplysninger

1. Hver medlemsstat sikrer navnlig, at ofre fra deres første kontakt med de retshåndhavende myndigheder har adgang til oplysninger, der måtte være relevante for beskyttelse af deres interesser, ved hjælp af de midler, som medlemsstaten anser for

passende, og så vidt muligt på sprog, der normalt forstås. Disse oplysninger skal mindst omfatte:

- a) hvilken type tjeneste eller organisation ofre kan henvende sig til for at få støtte
- b) hvilken type støtte ofre kan få
- c) hvor og hvordan ofre kan indgive anmeldelse
- d) hvilke procedurer der følger efter indgivelsen af anmeldelsen, og hvilken rolle ofre spiller i forbindelse med disse procedurer
- e) hvordan og på hvilke betingelser ofre kan opnå beskyttelse
- f) i hvilket omfang og på hvilke betingelser ofre har adgang til
 - i) juridisk rådgivning, eller
 - ii) advokatbistand, eller
 - iii) enhver anden form for rådgivning,
 for så vidt offeret har ret til den i nr. i) og ii) omhandlede bistand
- g) hvilke betingelser der skal være opfyldt, for at ofre har ret til erstatning
- h) hvilke særlige mekanismer ofre kan anvende til at beskytte deres interesser, hvis de har bopæl i en anden stat.

2. Hver medlemsstat sikrer, at ofre, der udtrykker ønske herom, underrettes om:

- a) den videre behandling af anmeldelsen
- b) relevante elementer, der i tilfælde af retsforfølgning gør det muligt for offeret at få kendskab til forløbet af straffesagen mod den person, der er tiltalt for de forhold, der vedrører offeret, undtagen i særlige tilfælde, hvor dette kan være til hinder for en korrekt rettergang
- c) rettens dom.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at det — i det mindste i de tilfælde, hvor der er fare for offeret — kan besluttes om nødvendigt at underrette offeret, når den person, der er tiltalt eller dømt for lovovertrædelsen, løslades.

4. Hvis en medlemsstat på eget initiativ fremsender de i stk. 2 og 3 omhandlede oplysninger, skal den sikre, at offeret kan vælge ikke at modtage disse, medmindre det i henhold til den relevante strafferetspleje er obligatorisk at fremsende oplysningerne.

Artikel 5

Garantier for kommunikation

Hver medlemsstat træffer i forhold til ofre, der optræder som vidne eller part i en straffesag, de nødvendige foranstaltninger med henblik på at reducere kommunikationsvanskelighederne mest muligt for så vidt angår ofrenes forståelse af eller deltagelse i de relevante dele af den pågældende straffesag i et omfang, der ligner omfanget af tilsvarende foranstaltninger, som træffes i forhold til tiltalte.

*Artikel 6***Særlig bistand til ofre**

Hver medlemsstat sikrer, at ofre, der kan optræde som part i en straffesag, får adgang til rådgivning, som nævnt i artikel 4, stk. 1, litra f), nr. iii), om deres rolle under retssagen, og i relevante tilfælde adgang til advokatbistand, jf. artikel 4, stk. 1, litra f), nr. ii), der i begrundede tilfælde er gratis.

*Artikel 7***Ofres udgifter i forbindelse med en straffesag**

Hver medlemsstat giver efter de relevante nationale bestemmelser ofre, der optræder som part eller vidne, mulighed for at få godtgjort de udgifter, de pådrager sig i forbindelse med deres påkrævede deltagelse i straffesagen.

*Artikel 8***Ret til beskyttelse**

1. Hver medlemsstat sikrer et passende beskyttelsesniveau for ofre og i relevante tilfælde for deres familier eller hermed ligestillede personer, navnlig med hensyn til deres sikkerhed og beskyttelse af deres privatliv, hvis de kompetente myndigheder finder, at der er alvorlig fare for hævnakter eller håndfaste beviser for, at nogen alvorligt ønsker at krænke deres privatliv.
2. Med henblik herpå og med forbehold af stk. 4 sikrer hver medlemsstat, at der om nødvendigt som led i retssagen kan træffes passende foranstaltninger til at beskytte ofrenes, deres familiers eller ligestillede personers privatliv, herunder beskytte dem mod fotografisk gengivelse.
3. Hver medlemsstat sikrer ligeledes, at kontakt mellem offeret og gerningsmanden i retsbygningerne undgås, medmindre straffesagen gør en sådan kontakt nødvendig. Når det er relevant for at opnå dette, sørger hver medlemsstat for, at der efterhånden i retsbygningerne indrettes særskilte venteværelser for ofrene.
4. Hver medlemsstat sikrer, at ofre, der har brug for beskyttelse mod følgerne af at afgive vidneforklaring i et offentligt retsmøde, efter en retskendelse kan vidne under forhold, der opfylder denne målsætning, på en hvilken som helst hensigtsmæssig måde, som er i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats grundlæggende retsprincipper.

*Artikel 9***Ret til erstatning i forbindelse med straffesagen**

1. Hver medlemsstat sikrer, at ofre for forbrydelser har ret til, at der inden for en rimelig frist som led i straffesagen træffes afgørelse om erstatning fra gerningsmanden undtagen i de tilfælde, hvor spørgsmålet om erstatning efter national ret afgøres i anden sammenhæng.
2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at tilskynde gerningsmanden til at yde passende erstatning til ofrene.

3. Ejendele tilhørende offeret, som er blevet beslaglagt som led i straffesagen, og som kan tilbageleveres, leveres straks tilbage til offeret, medmindre de er nødvendige for straffesagen.

*Artikel 10***Mægling i straffesager**

1. Hver medlemsstat søger at fremme mægling i straffesager i forbindelse med lovovertrædelser, hvor den anser denne fremgangsmåde for hensigtsmæssig.
2. Hver medlemsstat sikrer, at der kan tages højde for en eventuel aftale, der måtte blive indgået mellem offeret og gerningsmanden i forbindelse med en sådan mægling i straffesager.

*Artikel 11***Ofre med bopæl i en anden medlemsstat**

1. Hver medlemsstat sikrer, at dens kompetente myndigheder er i stand til at træffe passende foranstaltninger til i størst muligt omfang at begrænse de vanskeligheder, især med hensyn til afviklingen af processen, som opstår, når offeret har bopæl i en anden stat end den, hvor lovovertrædelsen har fundet sted. Myndighederne bør med henblik herpå især have mulighed for:
 - at beslutte, hvorvidt offeret skal have mulighed for at afgive vidneforklaring umiddelbart efter, at lovovertrædelsen er begået
 - i størst muligt omfang at kunne gøre brug af bestemmelserne om video- og telefonkonference i artikel 10 og 11 i konventionen af 29. maj 2000 om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater⁽¹⁾, med henblik på afhøring af ofre med bopæl i en anden stat.
2. Hver medlemsstat sikrer, at offeret for en lovovertrædelse begået i en anden medlemsstat end den, hvor offeret har bopæl, kan indgive anmeldelse til de kompetente myndigheder i sin bopælsstat, hvis den pågældende ikke har haft mulighed herfor i den medlemsstat, hvor lovovertrædelsen blev begået, eller i tilfælde af en grov forbrydelse ikke har ønsket det.

Den myndighed, som anmeldelsen indgives til, videresender den straks til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor lovovertrædelsen er blevet begået, hvis den ikke selv er kompetent i sagen. Anmeldelsen behandles efter national ret i den stat, hvor lovovertrædelsen er blevet begået.

*Artikel 12***Samarbejdet mellem medlemsstaterne**

Hver medlemsstat støtter, udvikler og forbedrer samarbejdet mellem medlemsstaterne for at sikre en mere effektiv beskyttelse af ofrenes interesser i straffesager, uanset om dette sker i form af netværk, der er direkte knyttet til retssystemet, eller i form af forbindelser mellem offerstøtteorganisationer.

⁽¹⁾ EFT C 197 af 12.7.2000, s. 1.

*Artikel 13***Specialtjenester og offerstøtteorganisationer**

1. Hver medlemsstat støtter i forbindelse med processen inddragelsen af offerstøtteorganisationer, der har til opgave at modtage ofre i indledningsfasen og derefter støtte og bistå dem enten ved i offentligt regi at stille specialuddannede personer til rådighed eller ved at anerkende og finansiere offerstøtteorganisationer.

2. Hver medlemsstat fremmer, at sådanne personer eller organisationer inddrages i processen, især med hensyn til:

- a) at give ofre oplysninger
- b) at yde ofre hjælp alt efter deres umiddelbare behov
- c) at ledsage ofre, om nødvendigt og muligt under straffesagen
- d) at bistå ofre, hvis disse anmoder derom, efter at straffesagen er afsluttet.

*Artikel 14***Uddannelse af de personer, der inddrages i processen, eller som på anden måde kommer i kontakt med ofre**

1. Hver medlemsstat fremmer, enten i offentligt regi eller i form af finansiering af offerstøtteorganisationer, initiativer, der åbner mulighed for, at personer, der inddrages i processen, eller som på anden måde kommer i kontakt med ofre, får en hensigtsmæssig uddannelse med specielt henblik på de mest sårbare gruppers behov.

2. Stk. 1 finder navnlig anvendelse på politiet og retsvæsenets aktører.

*Artikel 15***Praktiske forhold i forbindelse med ofrenes situation under processen**

1. Hver medlemsstat støtter med henblik på processen generelt og især på de steder, hvor straffesager foretages, at der gradvis tilvejebringes forhold, der forsøger at forebygge sekundær viktisering og undgår, at ofre udsættes for unødigt pres. Det drejer sig især om at sikre en korrekt modtagelse af ofre, og om at tilvejebringe forhold på de relevante steder, der er afpasset efter ofrenes situation.

2. Ved gennemførelsen af stk. 1 tager hver medlemsstat især hensyn til faciliteterne i retsbygninger, på politistationer, hos offentlige tjenester og hos offerstøtteorganisationer.

*Artikel 16***Geografisk anvendelsesområde**

Denne rammeafgørelse finder anvendelse på Gibraltar.

*Artikel 17***Gennemførelse**

Hver medlemsstat vedtager de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme denne rammeafgørelse, inden:

- 22. marts 2006 for så vidt angår artikel 10
- 22. marts 2004 for så vidt angår artikel 5 og 6
- 22. marts 2002 for så vidt angår de øvrige bestemmelser.

*Artikel 18***Evaluerings**

Hver medlemsstat sender Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen teksten til de retsforordninger, som de udsteder for at gennemføre de forpligtelser, der følger af denne rammeafgørelse, i national ret fra og med de i artikel 17 omhandlede datoer. Rådet evaluerer inden et år efter hver af disse datoer de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet for at efterkomme denne rammeafgørelses bestemmelser, ved hjælp af en rapport udarbejdet af generalsekretariatet på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne og en skriftlig rapport forelagt af Kommissionen.

*Artikel 19***Ikrafttræden**

Denne rammeafgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. marts 2001.

På Rådets vegne

M-I. KLINGVALL

Formand

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 551/2001
af 21. marts 2001
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og ud fra følgende betragtninger:

(1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

(2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 22. marts 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. marts 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 21. marts 2001 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi	
0702 00 00	052	113,2	
	204	44,1	
	212	106,0	
	999	87,8	
0707 00 05	052	148,6	
	999	148,6	
0709 10 00	220	255,0	
	999	255,0	
0709 90 70	052	126,4	
	204	121,3	
	999	123,8	
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	68,0	
	204	49,3	
	212	56,2	
	220	58,8	
	624	56,7	
	999	57,8	
0805 30 10	052	57,2	
	600	60,6	
	999	58,9	
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	91,2	
	388	90,5	
	400	84,2	
	404	94,8	
	508	89,7	
	512	96,7	
	528	90,3	
	720	115,7	
	728	105,3	
	999	95,4	
	0808 20 50	388	70,6
		512	65,3
		528	70,5
999		68,8	

(¹) Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2032/2000 (EFT L 243 af 28.9.2000, s. 14). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 552/2001

af 21. marts 2001

om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den 32. dellicitation under den løbende licitation omhandlet i forordning (EF) nr. 1531/2000

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2038/1999 af 13. september 1999 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1527/2000⁽²⁾, særlig artikel 18, stk. 5, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1531/2000 af 13. juli 2000 om en løbende licitation med henblik på fastsættelse af en eksportafgift og/eller eksportrestitution for hvidt sukker⁽³⁾, foranstattes dellicitationer med henblik på eksport af dette sukker.
- (2) I henhold til bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1531/2000 fastsættes der i påkommende tilfælde for den pågældende dellicitation et maksimalt restitutionsbeløb især under hensyntagen til situationen

og den forventede udvikling på markedet for sukker i Fællesskabet og på verdensmarkedet.

- (3) Efter gennemgang af tilbuddene bør de bestemmelser, der er nævnt i artikel 1, fastsættes for den 32. dellicitation.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 32. dellicitation for hvidt sukker, ifølge forordning (EF) nr. 1531/2000, fastsættes maksimumseksportrestitutionen til 45,658 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 22. marts 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. marts 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 252 af 25.9.1999, s. 1.⁽²⁾ EFT L 175 af 14.7.2000, s. 59.⁽³⁾ EFT L 175 af 14.7.2000, s. 69.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 553/2001**af 21. marts 2001****om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2038/1999 af 13. september 1999 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1527/2000 ⁽²⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1422/95 af 23. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for import af melasse inden for sektoren for sukker og om ændring af forordning (EØF) nr. 785/68 ⁽³⁾, særlig artikel 1, stk. 2, og artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 1422/95 fastsættes, at cif-prisen ved import af melasse, i det følgende benævnt »den repræsentative pris«, fastsættes i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EØF) nr. 785/68 ⁽⁴⁾. Denne pris fastsættes for den standardkvalitet, der er defineret i artikel 1 i nævnte forordning.
- (2) Den repræsentative pris for melasse beregnes for et EF-grænseovergangssted, som er Amsterdam. Denne pris skal beregnes på grundlag af de gunstigste købsmuligheder på verdensmarkedet, som konstateres på grundlag af noteringer eller priser på dette marked, der er justeret under hensyntagen til eventuelle kvalitetsforskelle i forhold til standardkvaliteten. Standardkvaliteten for melasse blev defineret ved forordning (EØF) nr. 785/68.
- (3) Ved konstateringen af de gunstigste købsmuligheder på verdensmarkedet skal der tages hensyn til samtlige oplysninger om tilbud på verdensmarkedet, om konstaterede priser på vigtige markeder i tredjelands samt om købekontrakter indgået i den internationale samhandel, som Kommissionen har fået kendskab til enten gennem medlemsstaterne eller på eget initiativ. Ved denne konstatering kan et gennemsnit af flere priser lægges til grund i henhold til artikel 7 i forordning (EØF) nr. 785/68 på betingelse af, at dette gennemsnit kan anses som repræsentativt for markedets faktiske tendens.
- (4) Der skal ikke tages hensyn til oplysningerne, når det ikke drejer sig om produkter af sund og sædvanlig handelskvalitet, eller når den i tilbuddet nævnte pris kun

vedrører en ringe mængde, der ikke er repræsentativ for markedet. Der skal heller ikke tages hensyn til tilbudspriser, som ikke kan anses for repræsentative for markedets faktiske udvikling.

- (5) For at opnå sammenlignelige oplysninger vedrørende melasse af standardkvalitet skal priserne alt efter kvaliteten af den tilbudte melasse forhøjes eller nedsættes i det omfang, der følger af anvendelsen af artikel 6 i forordning (EØF) nr. 785/68.
- (6) Undtagelsesvis kan en repræsentativ pris i et begrænset tidsrum opretholdes på uændret niveau, når den tilbudspris, der har tjent som grundlag for den foregående konstatering af den repræsentative pris, ikke er kommet til Kommissionens kendskab, og de foreliggende tilbudspriser, som ikke synes at være tilstrækkeligt repræsentative for markedets faktiske tendens, ville føre til pludselige og væsentlige ændringer i den repræsentative pris.
- (7) Når der eksisterer en forskel mellem udløsningsprisen for det pågældende produkt og den repræsentative pris, bør der fastsættes tillægsimporttold på betingelserne i artikel 3 i forordning (EF) nr. 1422/95. Såfremt importtolden suspenderes i medfør af artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95, bør der fastsættes særlige beløb for denne told.
- (8) Anvendelse af disse bestemmelser giver anledning til at fastsætte de repræsentative priser og tillægsimporttolden for de pågældende produkter som anført i bilaget til nærværende forordning.
- (9) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og tillægstolden ved import af de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1422/95 omhandlede produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 22. marts 2001.

⁽¹⁾ EFT L 252 af 25.9.1999, s. 1.⁽²⁾ EFT L 175 af 14.7.2000, s. 59.⁽³⁾ EFT L 141 af 24.6.1995, s. 12.⁽⁴⁾ EFT L 145 af 27.6.1968, s. 12.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. marts 2001.

På Kommissionens vegne
 Franz FISCHLER
 Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 21. marts 2001 om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker

(EUR)

KN-kode	Repræsentativ pris pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Told, der skal opkræves ved import som følge af suspension, jf. artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95, pr. 100 kg netto af det pågældende produkt ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	9,31	—	0
1703 90 00 ⁽¹⁾	11,31	—	0

⁽¹⁾ Fastsættelse for standardkvaliteten som defineret i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 785/68, som ændret.

⁽²⁾ Dette beløb erstatter i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95 toldsatsen i den fælles toldtarif fastsat for disse produkter.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 554/2001**af 21. marts 2001****om fastsættelse af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2038/1999 af 13. september 1999 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1527/2000⁽²⁾, særlig artikel 18, stk. 5, andet afsnit, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 18 i forordning (EF) nr. 2038/1999 kan forskellen mellem noteringerne og priserne på verdensmarkedet for de produkter, som er nævnt i forordningens artikel 1, stk. 1, litra a), og priserne for disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution.
- (2) I henhold til forordning (EF) nr. 2038/1999 skal restitutionerne for hvidt sukker og råsukker, der ikke er denatureret, og som udføres i uforarbejdet stand, fastsættes under hensyntagen til situationen på fællesskabsmarkedet og på verdensmarkedet for sukker og navnlig under hensyntagen til de pris- og omkostningsfaktorer, som er nævnt i forordningens artikel 19. Ifølge samme artikel skal der endvidere tages hensyn til de påtænkte udførsels økonomiske aspekt.
- (3) For råsukkers vedkommende skal restitutionen fastsættes for standardkvaliteten. Denne er defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 431/68 af 9. april 1968 om fastsættelse af standardkvaliteten for råsukker og af Fællesskabets grænseovergangssted for beregning af cifpriserne inden for sukkersektoren⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 3290/94⁽⁴⁾. Denne restitution fastsættes i øvrigt i overensstemmelse med artikel 19, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2038/1999. Kandissukker er defineret i Kommissionens forordning (EF) nr. 2135/95 af 7. september 1995 om gennemførelsesbestemmelser for

eksportrestitutioner i sukkersektoren⁽⁵⁾. Den således beregnede restitution bør, for så vidt angår sukker tilsat smagsstoffer eller farvestoffer, gælde for det pågældende sukkers saccharoseindhold og fastsættes pr. 1 % af dette indhold.

- (4) Situationen på verdensmarkedet eller de særlige krav på visse markeder kan gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for sukker efter dets bestemmelse.
- (5) I særlige tilfælde kan restitutionsbeløbet fastsættes i retsakter af anden karakter.
- (6) Restitutionen skal fastsættes hver anden uge. Den kan ændres i mellemtiden.
- (7) Anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende situation på sukkermarkedet, navnlig på noteringer eller kurser på sukker i Fællesskabet og på verdensmarkedet, fører til at fastsætte restitutionerne til de beløb, der er angivet i bilaget.
- (8) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 2038/1999, i uforarbejdet stand og ikke denaturerede, fastsættes til de beløb, der er angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 22. marts 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. marts 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 252 af 25.9.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 175 af 14.7.2000, s. 59.

⁽³⁾ EFT L 89 af 10.4.1968, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT L 349 af 31.12.1994, s. 105.

⁽⁵⁾ EFT L 214 af 8.9.1995, s. 16.

BILAG

til Kommissionens forordning af 21. marts 2001 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb
1701 11 90 9100	A00	EUR/100 kg	39,35 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	A00	EUR/100 kg	35,62 ⁽¹⁾
1701 11 90 9950	A00	EUR/100 kg	⁽²⁾
1701 12 90 9100	A00	EUR/100 kg	39,35 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	A00	EUR/100 kg	35,62 ⁽¹⁾
1701 12 90 9950	A00	EUR/100 kg	⁽²⁾
1701 91 00 9000	A00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4278
1701 99 10 9100	A00	EUR/100 kg	42,78
1701 99 10 9910	A00	EUR/100 kg	42,63
1701 99 10 9950	A00	EUR/100 kg	42,63
1701 99 90 9100	A00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4278

⁽¹⁾ Dette beløb anvendes for råsukker med et udbytte på 92 %. Såfremt det udførte råsukkers udbytte ikke udgør 92 %, beregnes størrelsen af den restitution, der skal anvendes, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 19, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2038/1999.

⁽²⁾ Denne fastsættelse blev suspenderet ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2689/85 (EFT L 255 af 26.9.1985, s. 12), ændret ved forordning (EØF) nr. 3251/85 (EFT L 309 af 21.11.1985, s. 14).

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1), som ændret.

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2032/2000 (EFT L 243 af 28.9.2000, s. 14).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 555/2001**af 21. marts 2001****om åbning af licitation over nedsættelsen af importtolden for majs til Portugal fra tredjelande**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Som led i de aftaler, som er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-runden, har Fællesskabet forpligtet sig til at indføre en vis mængde majs til Portugal.
- (2) Kommissionens forordning (EF) nr. 1839/95 af 26. juli 1995 om gennemførelsesbestemmelser for toldkontingenter for indførsel af henholdsvis majs og sorghum til Spanien og majs til Portugal⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2235/2000⁽⁴⁾, fastlægger de bestemmelser, der gælder for administrationen af disse særlige ordninger. Denne forordning indeholder de særlige supplerende bestemmelser, der er nødvendige for licitationens iværksættelse, herunder bestemmelser vedrørende stillelse og frigivelse af den sikkerhed, som de erhvervsdrivende skal stille for at garantere overholdelsen af deres forpligtelser, navnlig forpligtelsen til at forarbejde eller anvende det importerede produkt på det portugisiske marked.
- (3) På grund af det eksisterende behov på markedet i Portugal bør der åbnes en licitation over nedsættelsen af importtolden for majs inden for rammerne af denne særlige ordning for indførsel.
- (4) Som følge af den midlertidige indstilling af handelen på Donau er der sket en mærkbar fordyrelse af transporten af majs fra landene langs denne flod, som ikke længere kan anvende søtransport frem til Den Iberiske Halvø. Den told, der anvendes på denne import, afspejler således ikke de faktiske transportomkostninger. Der bør

derfor fastsættes en supplerende toldnedsættelse, som tager hensyn til disse forhold med henblik på licitationer, der åbnes under denne forordning.

- (5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der afholdes en licitation over nedsættelsen af importtolden i henhold til artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92 for majs, der importeres til Portugal.
2. Licitationen er åben indtil den 31. maj 2001. Så længe den varer, afholdes der en ugentlig licitation, for hvilken mængderne og datoerne for indgivelse af bud fastsættes i licitationsbekendtgørelsen.
3. Bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1839/95 finder anvendelse, medmindre andet er fastsat i nærværende forordning.

Artikel 2

De importlicenser, der udstedes i forbindelse med disse licitationer, er gyldige i 50 dage fra datoen for deres udstedelse, jf. artikel 10, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1839/95.

Artikel 3

For import fra landene langs Donau, som ikke har adgang til havet, øges toldnedsættelsen ved licitation med 10 euro pr. ton.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. marts 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 177 af 28.7.1995, s. 4.

⁽⁴⁾ EFT L 256 af 10.10.2000, s. 13.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 556/2001

af 21. marts 2001

om ændring af forordning (EF) nr. 2316/1999 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1251/1999 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder for så vidt angår arealer udtaget af produktion og listen over støtteberettigede hør- og hampesorter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1251/1999 af 17. maj 1999 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1672/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 9, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Kommissionens forordning (EF) nr. 2316/1999 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2860/2000 ⁽⁴⁾, fastsættes gennemførelsesbestemmelserne til forordning (EF) nr. 1251/1999 for så vidt angår betingelserne for at opnå arealstøtte for visse markafgrøder og betingelserne for jordudtagning.
- (2) Artikel 18 begrænser berettigelsen til arealstøtte for udtagne arealer til kun at gælde for arealer, der det foregående år blev dyrket med henblik på høst, eller som allerede var taget ud af produktion i medfør af forordning (EF) nr. 1251/1999, eller som ikke blev anvendt til produktion af markafgrøder, og heller ikke var tilplantet med skov i henhold til bestemmelserne vedrørende udvikling af landdistrikterne.
- (3) Anvendelsen af disse betingelser har mistet deres praktiske betydning som følge af den lange periode, der er gået siden deres indførelse. Kontrollen med denne bestemmelse kræver en betydelig indsats, der ikke står i forhold til foranstaltningens formål. Derfor bør bestemmelserne forenkles, ved at disse restriktive betingelser ophæves.

(4) Nye hør- og hampesorter bestemt til fiberproduktion kan anses for at være støtteberettigede. De bør medtages på listen i bilag XII til forordning (EF) nr. 2316/1999 over de sorter, der omfattes af støtteordningen.

(5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 2316/1999 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 18 affattes således:

»Artikel 18

Ved »jordudtagning« forstås den omstændighed, at et areal, der er berettiget til arealbetaling som defineret i artikel 7 i forordning (EF) nr. 1251/1999, tages ud af produktion.»

2) I punkt 1 i bilag XII indsættes hørsorterne »Adelie« og »Cæsar Augustus« bestemt til fiberproduktion.

3) I punkt 2a i bilag XII indsættes hampesorten »Uso 31« bestemt til fiberproduktion.

4) I punkt 2b i bilag XII indsættes hampesorten »Delta-Llosa« bestemt til fiberproduktion, og sorten »Uso 31« udgår.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra produktionsåret 2001/02.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. marts 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 13.

⁽³⁾ EFT L 280 af 30.10.1999, s. 43.

⁽⁴⁾ EFT L 332 af 28.12.2000, s. 63.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 557/2001

af 21. marts 2001

om ophævelse af forordning (EF) nr. 284/2001 og om ændring af forordning (EØF) nr. 1627/89 om opkøb af oksekød ved licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød⁽¹⁾, særlig artikel 47, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 284/2001 af 9. februar 2001 om indledning af intervention i henhold til artikel 47, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1254/1999⁽²⁾ og ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1627/89 af 9. juni 1989 om opkøb af oksekød ved licitation⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 376/2001⁽⁴⁾, blev der indledt opkøb ved licitation i visse medlemsstater eller områder af en medlemsstat for visse kvalitetsgrupper.
- (2) Anvendelsen af artikel 47, stk. 3, 4 og 5, i forordning (EF) nr. 1254/1999 samt nødvendigheden af at begrænse intervention til de opkøb, der er nødvendige for at sikre en rimelig markedsstøtte, fører til, på grundlag af de noteringer, som Kommissionen har kendskab til, i overensstemmelse med bilagene til nærværende forordning,

at ophæve forordning (EF) nr. 284/2001 og at ændre listen over medlemsstater eller områder af en medlemsstat, hvor licitationen indledes, samt af de kvalitetsgrupper, der kan omfattes af interventionsopkøb.

- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EF) nr. 284/2001 ophæves.

Artikel 2

Bilaget til forordning (EØF) nr. 1627/89 erstattes med bilaget til nærværende forordning.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 22. marts 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. marts 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 41 af 10.2.2001, s. 24.

⁽³⁾ EFT L 159 af 10.6.1989, s. 36.

⁽⁴⁾ EFT L 55 af 24.2.2001, s. 49.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO — LIITE — BILAGA

Estados miembros o regiones de Estados miembros y grupos de calidades previstos en el apartado 1 del artículo 1 del Reglamento (CEE) n° 1627/89

Medlemsstater eller regioner og kvalitetsgrupper, jf. artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1627/89
Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats sowie die in Artikel 1 Absatz 1 der Verordnung (EWG) Nr. 1627/89 genannten Qualitätsgruppen

Κράτη μέλη ή περιοχές κρατών μελών και ομάδες ποιότητας που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1627/89

Member States or regions of a Member State and quality groups referred to in Article 1 (1) of Regulation (EEC) No 1627/89

États membres ou régions d'États membres et groupes de qualités visés à l'article 1er paragraphe 1 du règlement (CEE) n° 1627/89

Stati membri o regioni di Stati membri e gruppi di qualità di cui all'articolo 1, paragrafo 1 del regolamento (CEE) n. 1627/89

In artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1627/89 bedoelde lidstaten of gebieden van een lidstaat en kwaliteitsgroepen

Estados-Membros ou regiões de Estados-Membros e grupos de qualidades referidos no n.º 1 do artigo 1.º do Regulamento (CEE) n.º 1627/89

Jäsenvaltiot tai alueet ja asetuksen (ETY) N:o 1627/89 1 artiklan 1 kohdan tarkoittamat laaturyhmät
Medlemsstater eller regioner och kvalitetsgrupper som avses i artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 1627/89

Estados miembros o regiones de Estados miembros	Categoría A			Categoría C		
Medlemsstat eller region	Kategori A			Kategori C		
Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats	Kategorie A			Kategorie C		
Κράτος μέλος ή περιοχές κράτους μέλους	Κατηγορία Α			Κατηγορία Γ		
Member States or regions of a Member State	Category A			Category C		
États membres ou régions d'États membres	Catégorie A			Catégorie C		
Stati membri o regioni di Stati membri	Categoria A			Categoria C		
Lidstaat of gebied van een lidstaat	Categorie A			Categorie C		
Estados-Membros ou regiões de Estados-Membros	Categoria A			Categoria C		
Jäsenvaltiot tai alueet	Luokka A			Luokka C		
Medlemsstater eller regioner	Kategori A			Kategori C		
	U	R	O	U	R	O
Belgique/België	×	×	×			
Danmark		×	×			
Deutschland	×	×	×			
España	×	×	×			
France	×	×	×			×
Ireland				×	×	×
Italia	×	×	×			
Österreich	×	×	×	×	×	×
Nederland		×	×			

RÅDETS DIREKTIV 2001/23/EF

af 12. marts 2001

om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 94,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 77/187/EØF af den 14. februar 1977 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter ⁽³⁾ har været underkastet omfattende ændringer ⁽⁴⁾. Direktivet bør derfor kodificeres, således at dets bestemmelser kan fremtræde klart og rationelt.
- (2) Både på nationalt plan og på fællesskabsplan medfører den økonomiske udvikling, at der sker ændringer i virksomhedernes struktur blandt andet i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller dele af virksomheder eller bedrifter til andre indehavere som følge af overdragelse eller fusion.
- (3) Det er nødvendigt at fastsætte bestemmelser til beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af ny indehaver især for at sikre varetagelsen af deres rettigheder.
- (4) Der er stadig forskelle mellem medlemsstaterne for såvidt angår omfanget af beskyttelsen af arbejdstagerne på dette område; disse forskelle bør mindskes.
- (5) I fællesskabspagten om arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmarkedsretlige og sociale rettigheder, som blev vedtaget den 9. december 1989 (socialpagten), hedder det i punkt 7, 17 og 18 bl. a., at »etableringen af det indre marked skal føre til en forbedring af arbejdstagernes leve- og arbejdsvilkår inden for Det Europæiske Fællesskab. Denne forbedring skal desuden om fornødent indebære en udvikling af visse aspekter af arbejdsmarkedslovgivningen, såsom procedurerne ved kollektiv afskedigelse og i forbindelse med konkurs. Information og høringen af arbejdstagerne samt disses medbestemmelse skal udbygges på passende vis under hensyntagen til gældende praksis i de forskellige medlemsstater. Denne information, høring og medbestemmelse skal gennemføres i god tid, især i forbindelse med omstruk-

tureringer eller fusioner mellem virksomheder, som vil kunne påvirke arbejdstagernes beskæftigelse«.

- (6) I 1977 vedtog Rådet direktiv 77/187/EØF for at fremme en harmonisering af de relevante nationale love, som sikrer varetagelse af arbejdstagernes rettigheder og pålægger overdragere og erhververe at informere og høre arbejdstagernes repræsentanter i rimelig tid.
- (7) Ovennævnte direktiv blev senere ændret på baggrund af følgerne af det indre marked, tendenserne i medlemsstaternes lovgivning med hensyn til at redde virksomheder i økonomiske vanskeligheder, De Europæiske Fællesskabers Domstols retspraksis. Rådets direktiv 75/129/EØF af 17. februar 1975 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser ⁽⁵⁾ og den lovgivning, der allerede gælder i de fleste medlemsstater.
- (8) Af hensyn til retssikkerheden og gennemsigtigheden skulle begrebet overførsel afklares på baggrund af Domstolens retspraksis. Denne afklaring ændrer ikke anvendelsesområdet for direktiv 77/187/EØF som fortolket af Domstolen.
- (9) Socialpagten erkender betydningen af at bekæmpe alle former for forskelsbehandling, herunder forskelsbehandling på grund af køn, hudfarve, race, religiøs, politisk eller anden overbevisning.
- (10) Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de gennemførelsesfrister i direktiv 77/187/EØF og ændringer heraf, der er nævnt i bilag I, del B —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Anvendelsesområde og definitioner*Artikel 1*

1. a) Dette direktiv finder anvendelse på overførsel af en virksomhed eller bedrift eller af en del af en virksomhed eller bedrift til en anden indehaver som følge af en overdragelse eller fusion.
- b) Som overførsel i henhold til dette direktiv anses overførsel af en økonomisk enhed, der bevarer sin identitet, forstået som en helhed af midler, der er organiseret med henblik på udøvelse af en økonomisk aktivitet, uanset om den er væsentlig eller accessorisk, jf. dog litra a) og de følgende bestemmelser i denne artikel.

⁽¹⁾ Udtalelse afgivet den 25.10.2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽²⁾ EFT C 367 af 20.12.2000, s. 21.

⁽³⁾ EFT L 61 af 5.3.1977, s. 26.

⁽⁴⁾ Jf. bilag I, del A.

⁽⁵⁾ EFT L 48 af 22.2.1975, s. 29. Direktivet er erstattet af direktiv 98/59/EF (EFT L 225 af 12.8.1998, s. 16).

- c) Dette direktiv finder anvendelse på offentligretlige og privatretlige virksomheder, der udøver en økonomisk aktivitet, uanset om de opererer med gevinst for øje. En administrativ omorganisering af offentlige administrative myndigheder eller en overførsel af administrative funktioner mellem offentlige administrative myndigheder er ikke en overførsel i dette direktivs forstand.
2. Dette direktiv gælder, når den virksomhed eller bedrift eller den del af en virksomhed eller bedrift, som skal overføres, er beliggende inden for det område, hvor traktaten finder anvendelse.
3. Dette direktiv finder ikke anvendelse på søgående skibe.

Artikel 2

1. I dette direktiv forstås ved:
- a) »overdrager«: enhver fysisk eller juridisk person, der som følge af en overførsel efter artikel 1, stk. 1, ophører med at være indehaver af virksomheden eller bedriften eller af en del af virksomheden eller bedriften
- b) »erhverver«: enhver fysisk eller juridisk person, der som følge af en overførsel efter artikel 1, stk. 1, bliver indehaver af virksomheden eller bedriften eller af en del af virksomheden eller bedriften
- c) »repræsentanter for arbejdstagerne« og beslægtede udtryk: repræsentanter for arbejdstagerne i henhold til lovgivning eller praksis i medlemsstaterne
- d) »arbejdstager«: enhver person, som i den pågældende medlemsstat er beskyttet som arbejdstager i henhold til den nationale lovgivning.

2. Dette direktiv berører ikke national lovgivning med hensyn til definitionen af arbejdskontrakt eller arbejdsforhold.

Medlemsstaterne kan dog ikke udelukke arbejdskontrakter eller arbejdsforhold fra dette direktivs anvendelsesområde alene på grund af:

- a) det antal arbejdstimer, som er præsteret eller skal præsteres
- b) at det drejer sig om et arbejdsforhold, der er reguleret af en tidsbegrænset arbejdskontrakt, som defineret i artikel 1, nr. 1, i Rådets direktiv 91/383/EØF af 25. juni 1991 om supplerende foranstaltningerne til forbedring af sikkerheden og sundheden på arbejdsstedet for arbejdstagere, der har et tidsbegrænset ansættelsesforhold eller et vikariansættelsesforhold⁽¹⁾, eller
- c) at det drejer sig om vikariansættelsesforhold som defineret i artikel 1, nr. 2, i direktiv 91/383/EØF, og den virksomhed eller bedrift eller den del af en virksomhed eller bedrift, der overføres, er eller er en del af et vikarbureau, som er arbejdsgiveren.

KAPITEL II

Varetagelse af arbejdstagernes rettigheder

Artikel 3

1. Overdragerens rettigheder og forpligtelser i henhold til en arbejdskontrakt eller et arbejdsforhold, som bestod på tidspunktet for overførslen, overgår som følge af denne overførsel til erhververen.

Medlemsstaterne kan bestemme, at overdrageren og erhververen efter datoen for overførslen hæfter solidarisk for forpligtelser, der er opstået inden datoen for overførslen som følge af en arbejdskontrakt eller et arbejdsforhold, der bestod på datoen for overførslen.

2. Medlemsstaterne kan træffe passende foranstaltninger for at sikre, at overdrageren giver erhververen underretning om alle de rettigheder og forpligtelser, der vil blive overført til erhververen i henhold til denne artikel, for så vidt overdrageren er eller burde være bekendt med disse rettigheder og forpligtelser på tidspunktet for overførslen. Overdragerens manglende underretning af erhververen om sådanne rettigheder eller forpligtelser berører ikke overførslen af disse rettigheder eller forpligtelser og arbejdstagernes rettigheder over for erhververen og/eller overdrageren med hensyn til de pågældende rettigheder eller forpligtelser.

3. Efter overførslen skal erhververen opretholde de løn- og arbejdsvilkår, som ifølge en kollektiv overenskomst gjaldt for overdrageren, indtil den kollektive overenskomst opsiges eller udløber, eller en anden kollektiv overenskomst træder i kraft eller får virkning.

Medlemsstaterne kan begrænse den periode, hvori løn- og arbejdsvilkårene skal opretholdes, idet den dog ikke kan være kortere end ét år.

4. a) Medmindre medlemsstaterne bestemmer andet, finder stk. 1 og 3 ikke anvendelse på arbejdstageres ret til ydelser i forbindelse med alderdom og invaliditet eller ydelser til efterladte i henhold til supplerende faglige eller tværfaglige forsikringsordninger, der findes ud over medlemsstaternes lovbestemte sociale sikringsordninger.

b) Selv når medlemsstaterne ikke i henhold til litra a) bestemmer, at stk. 1 og 3 finder anvendelse på sådanne rettigheder, træffer de nødvendige foranstaltninger for at beskytte arbejdstagernes interesser og de personers interesser, som allerede har forladt overdragerens bedrift på tidspunktet for overførslen, for så vidt angår helt eller delvis erhvervet ret til ydelser i forbindelse med alderdom, herunder ydelser til efterladte, i henhold til supplerende faglige eller tværfaglige forsikringsordninger som omhandlet i litra a).

Artikel 4

1. Overførsel af en virksomhed eller bedrift eller af en del af en virksomhed eller bedrift giver ikke i sig selv overdrageren eller erhververen nogen begrundelse for at foretage afskedigelser. Denne bestemmelse er ikke til hinder for, at der kan ske afskedigelser af økonomiske, tekniske eller organisatoriske årsager, der medfører beskæftigelsesmæssige ændringer.

⁽¹⁾ EFT L 206 af 29.7.1991, s. 19.

Medlemsstaterne kan bestemme, at første afsnit ikke skal gælde for visse afgrænsede kategorier af arbejdstagere, der ikke er dækket af medlemsstaternes lovgivning eller praksis vedrørende beskyttelse mod afskedigelse.

2. Såfremt arbejdskontrakten eller arbejdsforholdet ophæves, fordi overførslen medfører en væsentlig ændring af arbejdsvilkårene til skade for arbejdstageren, anses arbejdsgiveren at være ansvarlig for arbejdskontraktens eller arbejdsforholdets ophævelse.

Artikel 5

1. Medmindre medlemsstaterne bestemmer andet, gælder artikel 3 og 4 ikke for overførsel af en virksomhed eller bedrift eller af en del af en virksomhed eller bedrift, når der mod overdrageren er indledt konkursbehandling eller en anden tilsvarende insolvensbehandling, som tager sigte på realisering af overdragerens aktiver, og som er under tilsyn af en kompetent offentlig myndighed (som kan være en kurator, der er godkendt af en kompetent offentlig myndighed).

2. Når artikel 3 og 4 gælder for overførsel under en insolvensbehandling, som er indledt mod en overdrager (uanset om behandlingen er indledt med henblik på realisering af overdragerens aktiver), og forudsat at denne behandling gennemføres under tilsyn af en kompetent offentlig myndighed (som kan være en kurator, der er fastsat ved national lovgivning) kan en medlemsstat bestemme:

a) at uanset artikel 3, stk. 1, skal overdragerens økonomiske forpligtelser i henhold til arbejdskontrakter eller arbejdsforhold, som skal opfyldes inden overførslen eller indledningen af insolvensbehandling, ikke overgå til erhververen, forudsat at denne behandling i henhold til den pågældende medlemsstats lovgivning indebærer en beskyttelse, som mindst svarer til den, der gives i de situationer, der er omfattet af Rådets direktiv 80/987/EØF af 20. oktober 1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens⁽¹⁾, og, eller alternativt

b) at erhververen, overdrageren eller en eller flere personer, der udfører overdragerens opgaver, på den ene side og arbejdstagerens repræsentanter på den anden side, dersom gældende lovgivning eller praksis tillader det, kan aftale ændringer i arbejdstagerens løn- og arbejdsvilkår med henblik på at bevare beskæftigelsesmuligheder ved at sikre, at virksomheden eller bedriften eller en del af virksomheden eller bedriften kan overleve.

3. En medlemsstat kan anvende stk. 2, litra b), på en overførsel, når overdrageren befinder sig i en alvorlig økonomisk krise som defineret i den nationale lovgivning, forudsat at en sådan situation er fastslået af en kompetent offentlig myndighed og er åben for retlig kontrol, samt at den nationale lovgivning allerede indeholdt sådanne bestemmelser den 17. juli 1998.

Kommissionen forelægger en rapport om virkningerne af denne bestemmelse inden den 17. juli 2003 og forelægger Rådet eventuelle passende forslag.

⁽¹⁾ EFT L 283 af 20.10.1980, s. 23. Direktivet er senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at forhindre misbrug af insolvensbehandling på en sådan måde, at arbejdstagerne fratages de rettigheder, der er fastlagt i dette direktiv.

Artikel 6

1. Såfremt en virksomhed eller bedrift eller en del af en virksomhed eller bedrift bevarer sin uafhængighed, har repræsentanterne eller repræsentationen for de af overførslen berørte arbejdstagere fortsat den retsstilling og funktion, som de havde inden datoen for overførslen, og som er fastsat i love eller administrative bestemmelser eller ved en overenskomst, forudsat at de nødvendige betingelser for sammensætning af en repræsentation for arbejdstagerne er til stede.

Første afsnit finder ikke anvendelse, hvis de nødvendige betingelser for nyudpegning af repræsentanter for arbejdstagerne eller ny sammensætning af repræsentationen for arbejdstagerne er til stede i henhold til medlemsstaternes love eller administrative bestemmelser eller i henhold til en overenskomst med repræsentanterne for arbejdstagerne.

Når der mod overdrageren er indledt konkursbehandling eller en anden tilsvarende insolvensbehandling, som tager sigte på realisering af overdragerens aktiver, og som er under tilsyn af en kompetent offentlig myndighed (som kan være en kurator, der er godkendt af en kompetent offentlig myndighed), kan medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de overførte arbejdstagere repræsenteres på behørig vis, indtil det nye valg eller den nye udpegning af arbejdstagerrepræsentanter har fundet sted.

Såfremt en virksomhed eller bedrift eller en del af en virksomhed eller bedrift ikke bevarer sin uafhængighed, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de overførte arbejdstagere, som var repræsenteret inden overførslen, fortsat repræsenteres på behørig vis i den periode, der er nødvendig for på ny at kunne sammensætte eller udpege en repræsentation for arbejdstagerne i overensstemmelse med national lovgivning eller praksis.

2. Såfremt mandatet for repræsentanterne for de af overførslen berørte arbejdstagere udløber på grund af denne overførsel, er disse repræsentanter stadig omfattet af de beskyttelsesforanstaltninger, som er fastsat i medlemsstaternes love eller administrative bestemmelser, eller som anvendes i henhold til gældende praksis.

KAPITEL III

Information og høring

Artikel 7

1. Overdrageren og erhververen skal underrette repræsentanterne for deres respektive arbejdstagere, som berøres af en overførsel, om følgende forhold:

- datoen eller den foreslåede dato for overførslen
- grunden til overførslen
- overførselens juridiske, økonomiske og sociale følger for arbejdstagerne
- påtænkte foranstaltninger over for arbejdstagerne.

Overdrageren skal give sine arbejdstageres repræsentanter disse oplysninger i rimelig tid, inden overførslen gennemføres.

Erhververen skal give sine arbejdstageres repræsentanter disse oplysninger i rimelig tid, og under alle omstændigheder inden arbejdstagerens beskæftigelses- og arbejdsvilkår berøres direkte af overførslen.

2. Når overdrageren eller erhververen overvejer foranstaltninger for deres arbejdstagere, er de forpligtet til i rimelig tid at indlede forhandlinger med deres arbejdstageres repræsentanter med henblik på at nå til en aftale.

3. De medlemsstater, hvis love eller administrative bestemmelser åbner mulighed for, at repræsentanter for arbejdstagerne kan rette henvendelse til en voldgiftsinstans for at opnå afgørelse vedrørende de foranstaltninger, der skal træffes for arbejdstagerne, kan begrænse de i stk. 1 og 2 fastsatte forpligtelser, hvis overførslen forårsager en ændring af selve bedriften, som kan medføre væsentlige ulemper for en stor del af arbejdstagerne.

Informationen og høringen skal mindst omfatte de foranstaltninger, der påtænkes gennemført for arbejdstagerne.

Informationen og høringen skal finde sted i rimelig tid inden ændringen af bedriften som nævnt i første afsnit.

4. Forpligtelserne i henhold til denne artikel gælder, uanset om beslutningen om overførsel tages af arbejdsgiveren eller af en virksomhed, som kontrollerer arbejdsgiveren.

Når der fremsættes påstand om brud på kravene om information og høring efter dette direktiv, kan arbejdsgiveren ikke gøre gældende, at et sådant brud skyldes, at den virksomhed, som kontrollerer arbejdsgiveren, ikke har givet ham den nødvendige information.

5. Medlemsstaterne kan begrænse de i stk. 1, 2 og 3 fastsatte forpligtelser til virksomheder eller bedrifter, der for så vidt angår antallet af beskæftigede arbejdstagere opfylder betingelserne for valg eller udpegelse af en kollegial instans, der repræsenterer arbejdstagerne.

6. Medlemsstaterne træffer bestemmelse om, at berørte arbejdstagere i de tilfælde, hvor der i en virksomhed eller bedrift af årsager, der ikke skyldes arbejdstagerne, ikke findes arbejdstagerrepræsentanter, på forhånd skal informeres om:

- datoen eller den foreslåede dato for overførslen
- grunden til overførslen
- overførsels juridiske, økonomiske og sociale følger for arbejdstagerne
- påtænkte foranstaltninger over for arbejdstagerne.

KAPITEL IV

Afsluttende bestemmelser

Artikel 8

Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes mulighed for at anvende eller indføre love eller administrative bestemmelser, der er mere gunstige for arbejdstagerne, eller at fremme eller

tillade anvendelsen af overenskomstmæssige bestemmelser, der er mere gunstige for arbejdstagerne.

Artikel 9

Medlemsstaterne indfører i deres nationale retsorden de nødvendige bestemmelser for, at enhver arbejdstager og arbejdstagerrepræsentant, der anser sine rettigheder for krænket som følge af manglende overholdelse af kravene i dette direktiv, kan gøre disse rettigheder gældende for en retslig instans efter eventuelt at have indbragt sagen for andre kompetente instanser.

Artikel 10

Kommissionen forelægger inden den 17. juli 2006 Rådet en analyse af virkningerne af bestemmelserne i dette direktiv. Den forelægger om fornødent forslag til eventuelt nødvendige ændringer.

Artikel 11

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de administrative eller ved lov fastsatte bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 12

Direktiv 77/187/EØF, som ændret ved det i bilag I, del A, anførte direktiv, ophæves, dog uden at medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de gennemførelsesfrister, der er anført i bilag I, del B, berøres heraf.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses i henhold til den i bilag II anførte sammenligningstabel.

Artikel 13

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 14

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. marts 2001.

På Rådets vegne

B. RINGHOLM

Formand

BILAG I

DEL A

Ophævet direktiv og ændringsdirektiv

(jf. artikel 12)

Rådets direktiv 77/187/EØF (EFT L 61 af 5.3.1977, s. 26)

Rådets direktiv 98/50/EF (EFT L 201 af 17.7.1998, s. 88)

DEL B

Frist for gennemførelse i national lovgivning

(jf. artikel 12)

Direktiv	Seneste gennemførelsesfrist
77/187/EØF	16. februar 1979
98/50/EF	17. juli 2001

BILAG II

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 77/187/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 4a	Artikel 5
Artikel 5	Artikel 6
Artikel 6	Artikel 7
Artikel 7	Artikel 8
Artikel 7a	Artikel 9
Artikel 7b	Artikel 10
Artikel 8	Artikel 11
—	Artikel 12
—	Artikel 13
—	Artikel 14
—	Bilag I
—	Bilag II

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 12. marts 2001

om Fællesskabets deltagelse i Den Internationale Undersøgelgruppe for Bly og Zink

(2001/221/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissoriet for Den Internationale Undersøgelgruppe for Bly og Zink, i det følgende benævnt »gruppen«, blev vedtaget på det konstituerende møde under De Forenede Nationers Økonomiske og Sociale Råds auspicer i New York i maj 1959.
- (2) Gruppen arbejder uafhængigt som en selvstændig mellemstatslig organisation, der er tilknyttet FN, og den tilbyder sine medlemslande:
 - a) nøjagtig og aktuel information om verdensmarkerne for bly og zink, samt
 - b) jævnlige mellemstatslige konsultationer om international handel med bly og zink og andre relaterede emner af interesse for medlemslandene.
- (3) Gruppens arbejde udføres hovedsagelig af dens seks udvalg: Det Faste Udvalg, Udvalget for Statistikker og Prognoser, Udvalget for Projekter vedrørende Miner og Produktionsanlæg, Udvalget for Genbrug, Udvalget for International Økonomi samt Udvalget for Miljø. Herudover findes der et rådgivende Panel for Industrien, bestående af ledende eksperter fra medlemsstaternes bly- og zinkindustri, under forsæde af formanden for undersøgelgruppen. Panelet tilbyder vejledning til medlemmer af undersøgelgruppen, ligesom der er mulighed for at stille spørgsmål.
- (4) Gruppen er anerkendt som et internationalt råvareorgan af FN's fælles råvarefond, hvilket berettiger gruppen til at ansøge om bevillinger til udviklingsprojekter fra den fælles råvarefond.

(5) Regeringer og kontraherende parter i WTO/GATT er blevet anmodet om at meddele FN's generalsekretær deres accept af kommissoriet og forretningsordenen i overensstemmelse med punkt 1 i gruppens forretningsorden.

(6) Gruppen finansieres af medlemslandenes regeringer. Bidragene udregnes ved at fordele halvdelen af budgettet ligeligt på medlemslandene, mens den anden halvdel fordeles i forhold til det enkelte lands samlede handel med bly og zink.

(7) Adskillige EU-medlemsstater deltager allerede i gruppens arbejde —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Fællesskabet accepterer hermed kommissoriet og forretningsordenen for Den Internationale Undersøgelgruppe for Bly og Zink.

Fællesskabet deponerer acceptinstrumenterne i FN's Generalsekretariat.

Kommissoriets og forretningsordenens ordlyd er knyttet som bilag til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges hermed til at udpege de personer, der er beføjet til at deponere acceptinstrumenterne på Fællesskabets vegne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. marts 2001.

På Rådets vegne

B. RINGHOLM

Formand

BILAG I

KOMMISSORIUM FOR DEN INTERNATIONALE UNDERSØGELSESGRUPPE FOR BLY OG ZINK**Medlemskab**

1. Medlemskab af Den Internationale Bly- og Zinkundersøgellesgruppe er åbent for regeringerne for de stater, der er medlem af De Forenede Nationer eller af relevante særorganisationer, samt for de kontraherende parter i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel, som anser sig for at have en væsentlig interesse i produktion eller forbrug af eller handel med bly og zink.

Opgaver

2. Formålet med gruppen er at åbne mulighed for passende mellemstatslige konsultationer om den internationale handel med bly og/eller zink og at gennemføre de undersøgelser af verdenssituationen for bly og zink, som gruppen anser for relevante, specielt på baggrund af det hensigtsmæssige i løbende at tilvejebringe præcise oplysninger om situationen med hensyn til udbud og efterspørgsel og dens sandsynlige udvikling. Med henblik herpå træffer gruppen foranstaltning til at indsamle og udsende statistikker, idet den så vidt muligt gør brug af de eksisterende kilder.
3. Gruppen undersøger i nødvendigt omfang mulige løsninger på alle de særlige problemer eller vanskeligheder, der findes eller vil kunne opstå med hensyn til bly og zink, og som ikke kan forventes at blive løst som led i verdenshandelens normale udvikling.
4. Gruppen kan sende rapporter til medlemmernes regeringer. Rapporterne kan indeholde forslag og/eller henstillinger.
5. Med henblik på dette kommissorium omfatter bly og zink også affald, skrot og/eller rester samt sådanne bly- og zinkprodukter, som gruppen fastsætter.

Funktion

6. Gruppen holder møde på de tidspunkter og steder, som dens medlemmer finder passende.
7. Gruppen vedtager den forretningsorden, den anser for nødvendig for at udføre sine opgaver.
8. Gruppen træffer de sekretariatsmæssige foranstaltninger, den anser for nødvendige for at udføre sit arbejde på rette vis.
9. De deltagende regeringer bidrager til gruppens udgifter på det grundlag, gruppen fastsætter.
10. Gruppen virker så længe, den efter de deltagende regeringers opfattelse tjener et nyttigt formål.
11. Gruppen træffer de foranstaltninger, den anser for hensigtsmæssige med henblik på udveksling af oplysninger med de interesserede ikke-deltagende regeringer for de stater, der er omhandlet i punkt 1, og med relevante ikke-statslige og mellemstatslige organisationer. Gruppen samarbejder specielt med Interimskomiteén for Samordning af Internationale Råvareaftaler (ICCICA), som i henhold til Det Økonomiske og Sociale Råds resolution 557 F (XVIII) skal samordne undersøgelsesgruppernes og rådenes aktiviteter.

(Gengivet som dok. LZ/13 af 13. september 1960 fra dok. E/conf. 31/1 af 6. maj 1959, rapport fra Bly- og Zinkundersøgellesgruppens konstituerende møde).

BILAG II

FORRETNINGSORDEN FOR DEN INTERNATIONALE UNDERSØGELSESGRUPPE FOR BLY OG ZINK**Medlemskab***Artikel 1*

Alle i punkt 1 i kommissoriet omhandlede stater, som ønsker at blive medlem af undersøgelsesgruppen, underretter skriftligt generalsekretæren herom. Meddelelsen skal indeholde en erklæring fra den pågældende regering om, at den anser sig for at have en væsentlig interesse i produktion eller forbrug af eller handel med bly og/eller zink, og at den accepterer kommissoriet og forretningsordenen.

Artikel 2

Et medlem kan når som helst udtræde af gruppen ved forudgående skriftlig underretning herom til generalsekretæren; udtrædelsen får virkning på den dato, der er angivet i underretningen. Et medlems udtræden får ingen virkninger for de finansielle forpligtelser, det allerede har påtaget sig, og giver ikke den pågældende regering nogen ret til et nedslag i sit bidrag for det regnskabsår, hvor den udtræder.

Artikel 3

Generalsekretæren gør hvert medlem af gruppen bekendt med enhver underretning, der modtages i medfør af artikel 1 og 2.

Repræsentation*Artikel 4*

Hvert medlem af gruppen udpeger om muligt en person, der er bosiddende på gruppens hjemsted, og hvortil alle underretninger og andre meddelelser vedrørende gruppens arbejde skal sendes, idet der dog kan træffes anden aftale med generalsekretæren.

Artikel 5

Hvert medlem af gruppen meddeler snarest muligt generalsekretæren navnene på de repræsentanter, suppleanter og rådgivere, der er udpeget til at repræsentere det på et møde. Medlemmerne kan imidlertid udpege faste delegationer til at repræsentere dem på alle gruppens møder, indtil de træffer anden afgørelse.

Artikel 6

Hvis et medlem og de områder, hvis internationale interesser det varetager, danner en sammenslutning, hvoraf en eller flere enheder primært har en interesse i produktionen af bly og zink og en eller flere andre enheder i forbruget af bly og zink, vil repræsentationen af de pågældende områder efter anmodning fra det pågældende medlem kunne varetages i fællesskab inden for gruppen eller for de producerende områder og for de forbrugende områder hver for sig. Når et område eller en sammenslutning af områder repræsenteres separat i medfør af denne artikel, anses det/den med henblik på denne forretningsorden som et medlem af gruppen.

Forbindelser*Artikel 7*

Gruppen træffer de foranstaltninger, den anser for hensigtsmæssige med henblik på udveksling af oplysninger med de interesserede ikke-deltagende regeringer for de stater, der er omhandlet i punkt 1 i dens kommissorium, og med relevante, ikke-statslige og mellemstatslige organisationer.

Gruppen kan opfordre enhver relevant ikke-statslig eller mellemstatslig organisation, der har en væsentlig interesse i problemerne vedrørende bly og zink, til at lade sig repræsentere på sine møder af en observatør, på betingelse af, at den pågældende organisation giver gruppen tilsvarende rettigheder. Denne observatør kan deltage i alle gruppens møder, medmindre gruppen træffer anden afgørelse med hensyn til hele eller en del af et bestemt møde eller en række møder, men kan imidlertid ikke, medmindre gruppen træffer anden afgørelse, deltage i møderne i det stående udvalg, et udvalg eller et underudvalg, hvor alle gruppens medlemmer ikke er repræsenteret.

Formanden kan opfordre en observatør til at deltage i gruppens drøftelser vedrørende alle punkter, som den organisation, observatøren repræsenterer, har en væsentlig interesse i, men observatøren har ikke ret til at deltage i afstemninger eller til at fremsætte forslag.

Følgende artikler i gruppens forretningsorden finder tilsvarende anvendelse på alle sådanne organisationer: artikel 4, 5, 13, 16, 26, 27 og 28.

Finansielle forpligtelser

Artikel 8

Gruppens regnskabsår starter den 1. januar og slutter den 31. december.

Artikel 9

Hvert medlem af gruppen betaler et årligt bidrag til gruppens udgifter efter en bidragsskala, der ud over et vist minimumsbidrag er beregnet på baggrund af den betydning, bly og zink har for hver medlem. På det sidste officielt berammede møde hvert år vedtager gruppen budgettet for det følgende regnskabsår og fastsætter hvert medlems bidrag. Generalsekretæren meddeler straks hvert medlem, hvor meget det skal bidrage med. Bidragene forfalder til betaling den 1. januar. Et medlem, som ikke har betalt sit bidrag for det foregående kalenderår, når det stående udvalg afholder sit ordinære forårsmøde, skal på nævnte møde gøre rede for denne forsinkelse. Et medlem, hvis bidragsrestance er større end det skyldige bidrag for det foregående regnskabsår, fratages sin stemmeret eller kan få sit medlemskab suspenderet, så længe det fortsat er i restance.

Artikel 10

Et medlem, der optages i gruppen i løbet af regnskabsåret, indbetaler den del af sit normale årlige bidrag, som gruppen måtte fastsætte. Modtagne bidrag fra nye medlemmer har ingen indvirkninger på de eksisterende medlemmers bidrag i det pågældende regnskabsår.

Artikel 11

Medlemmernes bidrag betales i valutaen i den stat, hvor gruppen har sit hjemsted. De finansielle bestemmelser for gruppen træffes af generalsekretæren med det stående udvalgs godkendelse og finder anvendelse, indtil gruppen træffer anden afgørelse.

Artikel 12

Med vedtagelsen af budgettet foreligger der bemyndigelse til at indgå de deri fastsatte udgiftsforpligtelser. Inden for rammerne af det almindelige budget og med godkendelse fra det stående udvalg eller fra et hertil udpeget organ eller medlem af det stående udvalg kan en bevilling, der er opført under en konto på budgettet, anvendes til en anden konto. Der kan foretages udbetalinger for gruppens regning på grundlag af de(n) bemyndigelse(r), som det stående udvalg træffer afgørelse om fra tid til anden.

Artikel 13

Rejse- og forplejningsudgifter for medlemmernes delegationer, herunder udgifter for delegationerne i gruppens udvalg eller andre organer, kan ikke afholdes over gruppens midler.

Gruppens hjemsted

Artikel 14

Gruppen har sit hjemsted i London, indtil den træffer anden afgørelse. Gruppen holder sine møder på de steder, som den fastsætter.

Gruppens møder

Artikel 15

Gruppens møder bortset fra dem, der er blevet berammet på et foregående møde, indkaldes efter anmodning fra det stående udvalg eller gruppens formand eller mindst fire af gruppens medlemmer. Når der i anmodningen henvises til mødets hastende karakter, skal anmodningen ledsages af en begrundelse.

Artikel 16

Generalsekretæren meddeler skriftligt den repræsentant, der er udpeget af hvert medlem af gruppen, datoen for hvert møde og fremsender samtidig den foreløbige dagsorden for mødet. Denne meddelelse og den foreløbige dagsorden fremsendes mindst 35 dage før mødet. Hvis der er tale om en hasteindkaldelse, sendes meddelelsen og den foreløbige dagsorden mindst 15 dage før mødet, og meddelelsen skal indeholde en begrundelse for indkaldelsen til mødet.

Foreløbig dagsorden

Artikel 17

Den foreløbige dagsorden for hvert møde fastlægges af generalsekretæren i samråd med gruppens formand. Hvis et medlem ønsker et bestemt spørgsmål behandlet på et møde i gruppen, skal det om muligt underrette generalsekretæren 60 dage inden mødet og skriftligt redegøre herfor. Dagsordenen vedtages endeligt på gruppens møde.

Formand og næstformænd

Artikel 18

Gruppen har en formand og to næstformænd, som vælges for et kalenderår, og som kan genvælges. Valgene for et bestemt kalenderår finder sted på et passende møde i det foregående kalenderår, men finder disse valg ikke sted, fungerer formanden og næstformændene, indtil deres efterfølgere er valgt og indsat.

Artikel 19

Formanden eller den næstformand, der fungerer som formand, skal:

- a) føre forsædet og lede drøftelserne på hvert møde
- b) åbne og afslutte hvert møde i gruppen
- c) lede drøftelserne på mødet, sikre at denne forretningsorden overholdes, give ordet og træffe afgørelse om procedurespørgsmål, jf. dog artikel 20
- d) forelægge spørgsmål, meddele afgørelser og, hvis der anmodes om afstemning, opfordre medlemmerne til at stemme og meddele resultatet af afstemningen.

Ledelse af drøftelserne

Artikel 20

Under drøftelsen af ethvert spørgsmål kan en repræsentant forelægge et procedurespørgsmål og anmode om, at drøftelserne afsluttes eller udsættes. I hvert af disse tilfælde meddeler formanden straks sin afgørelse, som står ved magt, medmindre den omstødes af gruppen.

Artikel 21

Den nødvendige beslutningsdygtighed for hvert møde i gruppen udgøres af flertallet af dens medlemmer.

Artikel 22

Gruppens møder er private, medmindre gruppen træffer anden afgørelse.

Artikel 23

Gruppens afgørelser træffes normalt efter holdningen på mødet uden afstemning. Hvis der begæres afstemning om afgørelser vedrørende budgettet, en ændring af budgettet eller en ændring enten af gruppens kommissorium eller af denne artikel i forretningsordenen, kræves der to tredjedels flertal af de tilstedeværende medlemmer, som deltager i afstemningen. Afstemningen finder sted ved håndsoprækning, navneopråb eller hemmelig stemmeafgivning, alt efter hvad der er anmodet om. Hvis der begæres afstemning om andre afgørelser, er almindeligt flertal tilstrækkeligt.

Artikel 24

Formanden eller den næstformand, der fungerer som formand, har ingen stemmeret, men kan udpege et andet medlem af sin delegation til at stemme i sit sted.

Artikel 25

Formanden for det stående udvalg kan træffe foranstaltning til, at gruppen træffer afgørelse om et spørgsmål pr. brev. Med henblik herpå tilsendes der medlemmerne en meddelelse, hvori de opfordres til at tage stilling inden udløbet af en bestemt frist, dog mindst 21 dage. Der skal i meddelelsen klart gøres rede for det spørgsmål, der er sat til afstemning, og de forslag, medlemmerne skal stemme om. Ved udløbet af den fastsatte frist orienterer generalsekretæren alle medlemmerne om den afgørelse, der er truffet. Hvis fire medlemmer fremsætter indvendinger mod afstemningsproceduren pr. brev, finder afstemningen ikke sted, og spørgsmålet henvises til afgørelse på gruppens næste møde.

Officielle sprog og arbejdsprog

Artikel 26

Engelsk, fransk, russisk og spansk er gruppens officielle sprog og arbejdsprog. Enhver repræsentant, som ønsker at tage ordet på et andet sprog, skal selv sørge for tolkning til et af arbejdsprogene.

Alle gruppens dokumenter oversættes til de fire arbejdsprog.

Artikel 27

Mødeprotokollen består af et kortfattet referat af drøftelserne, som først udarbejdes i foreløbig form. Hvis en delegation ønsker at ændre sine udtalelser i det foreløbige referat, kan det ske ved at orientere generalsekretæren herom senest 21 dage efter udsendelsen af referatet; der kan ikke vedtages nogen anden ændring, medmindre den godkendes af gruppen på det følgende møde.

Artikel 28

De oplysninger, gruppen ligger inde med, referater af drøftelserne og alle andre af undersøgelsesgruppens og dens forskellige udvalgs og andre organers dokumenter er fortrolige, indtil og medmindre gruppen eller eventuelt det stående udvalg har truffet anden afgørelse.

Det stående udvalg*Artikel 29*

Gruppen nedsætter et stående udvalg, der sammensættes af de medlemmer af gruppen, som over for generalsekretæren har udtrykt ønske om at deltage i dets arbejde. Dokumenter vedrørende udvalgets drøftelser sendes til en person, der er udpeget af hvert medlem af udvalget.

Det stående udvalg vælger selv sin formand og sine næstformænd.

Generalsekretæren eller en af denne udpeget medarbejder varetager opgaverne som udvalgets sekretær.

Udvalget, som holder møde mindst to gange om året, vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 30

Det stående udvalg følger nøje situationen for bly og zink og forelægger gruppen de henstillinger, det anser for hensigtsmæssige. Udvalget udfører de øvrige opgaver, som gruppen måtte pålægge det. Endvidere udøver det et passende ansvar for sekretariatets arbejde, udarbejdelsen af budgetforslaget og andre finansielle bestemmelser i overensstemmelse med artikel 12. Udvalget bliver regelmæssigt holdt orienteret om alle finansielle transaktioner, der udføres på gruppens vegne.

Andre udvalg*Artikel 31*

Gruppen kan nedsætte ethvert andet udvalg eller organ, der måtte være hensigtsmæssigt, efter de bestemmelser og på de betingelser, den fastsætter.

Sekretariat*Artikel 32*

Gruppen har et sekretariat bestående af en generalsekretær og det personale, som måtte være påkrævet. Sekretariatsmedarbejderne udnævnes eller sekretariatsforretningerne varetages efter de nærmere regler, der fastsættes af gruppen.

Artikel 33

Med forbehold af de afgørelser, gruppen træffer med hensyn til sekretariatet, er generalsekretæren ansvarlig for udførelsen af alle de opgaver, der påhviler sekretariatet, herunder servicefunktionen for gruppen og dens udvalg.

Ændringer*Artikel 34*

Denne forretningsorden kan ændres ved afgørelse truffet af gruppen i henhold til artikel 23.

RÅDETS AFGØRELSE
af 12. marts 2001
om beskikkelse af en østrigsk suppleant til Regionsudvalget

(2001/222/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 263,
under henvisning til Rådets afgørelse af 26. januar 1998 ⁽¹⁾ om beskikkelse af medlemmerne af og
suppleanterne til Regionsudvalget,

i betragtning af, at der er blevet en plads ledig som suppleant til Regionsudvalget, efter at Brigitte EDERER er
trådt tilbage som suppleant, hvilket Rådet blev underrettet om den 6. februar 2001,

under henvisning til indstillingen fra den østrigske regering —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Sepp RIEDER beskikkes som suppleant til Regionsudvalget som efterfølger for Brigitte EDERER for den
resterende del af dennes mandatperiode, dvs. indtil den 25. januar 2002.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. marts 2001.

På Rådets vegne

B. RINGHOLM

Formand

⁽¹⁾ EFT L 28 af 4.2.1998, s. 19.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 21. marts 2001

om beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Nederlandene

(meddelt under nummer K(2001) 964)

(EØS-relevant tekst)

(2001/223/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 92/118/EØF ⁽²⁾, særlig artikel 10,

under henvisning til Rådets direktiv 89/662/EØF af 11. december 1989 om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽³⁾, senest ændret ved direktiv 92/118/EØF, særlig artikel 9, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Efter rapporterne om udbrud af mund- og klovesyge i Det Forenede Kongerige vedtog Kommissionen beslutning 2001/172/EF om beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Det Forenede Kongerige ⁽⁴⁾, senest ændret ved beslutning 2001/190/EF ⁽⁵⁾.
- (2) Efter anmeldelsen af udbrud af mund- og klovesyge i Frankrig vedtog Kommissionen beslutning 2001/208/EF ⁽⁶⁾.
- (3) Der er anmeldt udbrud af mund- og klovesyge i Nederlandene.
- (4) Mund- og klovesygesituationen i visse dele af Nederlandene vil kunne udgøre en fare for besætningerne i andre dele af Nederlandenes område og i andre medlemsstater på grund af markedsføringen af og handelen med levende klovbærende dyr og produkter deraf.
- (5) Nederlandene har truffet foranstaltninger i henhold til Rådets direktiv 85/511/EØF af 18. november 1985 om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af mund- og

klovesyge ⁽⁷⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, og har endvidere indført yderligere foranstaltninger i de smitteramte områder, herunder de foranstaltninger, der er fastsat i beslutning 2001/172/EF.

- (6) Sygdomssituationen i Nederlandene kræver, at de nederlandske foranstaltninger til bekæmpelse af mund- og klovesyge understøttes ved, at der i nært samarbejde med den pågældende medlemsstat vedtages supplerende EF-beskyttelsesforanstaltninger.
- (7) Visse kategorier behandlede animalske produkter udgør ikke nogen risiko, når det gælder spredning af sygdommen, og der bør derfor indgå bestemmelser, i henhold til hvilke der tillades handel med sådanne produkter på betingelse af, at der udstedes fyldestgørende certifikater.
- (8) Situationen tages op til fornyet gennemgang på mødet i Den Stående Veterinærkomité, som er berammet til den 27. marts 2001, og der foretages om nødvendigt en tilpasning af foranstaltningerne.
- (9) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Uden at de foranstaltninger, som Nederlandene har truffet i henhold til Rådets direktiv 85/511/EØF, derved tilsidesættes, sørger Nederlandene for følgende:

- 1) Der må ikke flyttes levende kvæg, får, geder, svin eller andre klovbærende dyr mellem de dele af dets område, der er nævnt i bilag I og bilag II.

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ EFT L 62 af 15.3.1993, s. 49.

⁽³⁾ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 13.

⁽⁴⁾ EFT L 62 af 2.3.2001, s. 22.

⁽⁵⁾ EFT L 67 af 9.3.2001, s. 88.

⁽⁶⁾ EFT L 73 af 15.3.2001, s. 38.

⁽⁷⁾ EFT L 315 af 26.11.1985, s. 11.

- 2) Levende kvæg, får, geder, svin og andre klovbærende dyr må ikke afsendes fra eller flyttes gennem de dele af dets område, der er nævnt i bilag I og bilag II.

Uanset bestemmelserne i første afsnit kan de ansvarlige myndigheder tillade direkte transit uden afbrydelse af klovbærende dyr gennem de områder, der er nævnt i bilag I og bilag II, ad hovedveje og pr. bane.

- 3) De sundhedscertifikater, der omhandles i Rådets direktiv 64/432/EØF ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 2000/20/EF ⁽²⁾, og som ledsager levende kvæg og svin, og de sundhedscertifikater, der omhandles i Rådets direktiv 91/68/EØF ⁽³⁾, senest ændret ved Kommissionens beslutning 94/953/EF ⁽⁴⁾, og som ledsager levende får og geder, der sendes fra dele af Nederlandenes område, som ikke er nævnt i bilag I og bilag II, til andre medlemsstater, skal være forsynet med følgende påtegning:

»Dyr, der opfylder kravene i Kommissionens beslutning 2001/223/EF af 21. marts 2001 om beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Nederlandene.«

- 4) De sundhedscertifikater, der ledsager klovbærende dyr, bortset fra de dyr, der er omfattet af de i stk. 3 nævnte certifikater, der sendes fra dele af Nederlandenes område, som ikke er nævnt i bilag I og bilag II, til andre medlemsstater, skal være forsynet med følgende påtegning:

»Levende klovbærende dyr, der opfylder kravene i Kommissionens beslutning 2001/223/EF af 21. marts 2001 om beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Nederlandene.«

- 5) Det er først tilladt at transportere dyr, der er ledsaget af et sundhedscertifikat som nævnt i stk. 3 eller 4, til andre medlemsstater, efter at den lokale veterinærmyndighed tre dage i forvejen har sendt den centrale veterinærmyndighed og de lokale veterinærmyndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten meddelelse herom.

Artikel 2

1. Nederlandene må ikke afsende fersk kød af kvæg, får, geder, svin eller andre klovbærende dyr, der kommer fra de dele af dets område, som er nævnt i bilag I, eller som hidrører fra dyr med oprindelse i disse dele af Nederlandene.

Fersk kød som nævnt i første afsnit indbefatter hakket kød og tilberedt kød som omhandlet i Rådets direktiv 94/65/EF om krav til fremstilling og afsætning af hakket kød og tilberedt kød ⁽⁵⁾.

2. Forbuddet i stk. 1 gælder ikke for:

- a) fersk kød, der er fremstillet før den 20. februar 2001, hvis kødet er tydeligt identificeret og efter den dato er blevet transporteret og oplagret adskilt fra kød, der ikke er bestemt for afsendelse uden for de områder, der er nævnt i bilag I

⁽¹⁾ EFT 121 af 29.7.1964, s. 1977/64.

⁽²⁾ EFT L 163 af 4.7.2000, s. 35.

⁽³⁾ EFT L 46 af 19.2.1991, s. 19.

⁽⁴⁾ EFT L 371 af 31.12.1994, s. 14.

⁽⁵⁾ EFT L 368 af 31.12.1994, s. 10.

- b) fersk kød, der hidrører fra dyr, som er opdrættet uden for de områder, der er nævnt i bilag I, og som uanset artikel 1, stk. 1, er transporteret under officielt tilsyn i plomberede transportmidler direkte til et slagteri, som ligger uden for jagttagelsesdistriktet i det område, der er nævnt i bilag I, til omgående slagting. Dette kød må kun afsættes i Nederlandene

- c) fersk kød, der er fremstillet på opskæringsvirksomheder, som ligger i det område, der er nævnt i bilag I, på følgende betingelser:

— der tilvirkes kun fersk kød som beskrevet i litra a) og b) eller fersk kød fra dyr, der er opdrættet og slagtet uden for det område, som er nævnt i bilag I, på virksomhederne

— alt sådant fersk kød skal være forsynet med et sundhedsmærke som omhandlet i kapitel XI i bilag I til Rådets direktiv 64/433/EØF ⁽⁶⁾ om sundhedsmæssige betingelser for produktion og afsætning af fersk kød, senest ændret ved direktiv 95/23/EF ⁽⁷⁾

— virksomhederne skal drives under streng dyrlægekontrol

— det ferske kød skal være tydeligt identificeret og transporteret og oplagres adskilt fra kød, der ikke er bestemt for forsendelse uden for de områder, der er nævnt i bilag I

— kontrollen med, at ovennævnte betingelser overholdes, føres af den ansvarlige veterinærmyndighed under tilsyn af de centrale veterinærmyndigheder, der sender de øvrige medlemsstater og Kommissionen en liste over de virksomheder, de har godkendt i henhold til disse bestemmelser

- d) fersk kød, der hidrører fra dyr af modtagelige arter med oprindelse i de områder, som er nævnt i bilag I, og som transporteres under veterinærtilsyn til en virksomhed, der er beliggende i Nederlandene uden for de områder, som er nævnt i bilag I, til behandling i henhold til artikel 3, stk. 2.

3. Kød, der sendes fra Nederlandene til andre medlemsstater, skal være ledsaget af et certifikat, som er udstedt af en embedsdyrlæge. Certifikatet skal være forsynet med følgende påtegning:

»Kød, der opfylder kravene i Kommissionens beslutning 2001/223/EF af 21. marts 2001 om beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Nederlandene.«

Artikel 3

1. Nederlandene må ikke afsende kødprodukter af kvæg, får, geder, svin eller andre klovbærende dyr, der kommer fra de dele af Nederlandene, som er nævnt i bilag I, eller kødprodukter tilvirket af kød fra dyr med oprindelse i disse dele af Nederlandene.

⁽⁶⁾ EFT 121 af 29.7.1964, s. 2012/64. Direktivet er ajourført ved direktiv 91/497/EØF (EFT L 268 af 24.9.1991, s. 69).

⁽⁷⁾ EFT L 243 af 11.10.1995, s. 7.

2. Restriktionerne i stk. 1 gælder ikke for kødprodukter, der er blevet behandlet som nævnt i artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 80/215/EØF ⁽¹⁾, senest ændret ved Rådets direktiv 91/687/EØF ⁽²⁾, eller for kødprodukter som defineret i Rådets direktiv 77/99/EØF ⁽³⁾, senest ændret ved Rådets direktiv 97/76/EF ⁽⁴⁾, om sundhedsmæssige problemer i forbindelse med handel med kødprodukter inden for Fællesskabet, som under tilvirkningen over alt har fået en pH-værdi på under 6.

3. Forbuddet i stk. 1 gælder ikke for:

a) kødprodukter, der er fremstillet af kød fra klovbærende dyr, som er slagtet før den 20. februar 2001, hvis kødprodukterne er tydeligt identificeret og efter den dato er blevet transporteret og oplagret adskilt fra kødprodukter, der ikke er bestemt for forsendelse uden for de områder, der er nævnt i bilag I

b) kødprodukter, der er tilvirket på virksomheder på følgende betingelser:

— alt fersk kød, der anvendes på virksomhederne, skal være i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2

— alle kødprodukter, der anvendes i færdigvaren, skal være i overensstemmelse med litra a) eller være fremstillet af fersk kød fra dyr, der er opdrættet og slagtet uden for det område, som er nævnt i bilag I

— alle kødprodukter skal være forsynet med et sundhedsmærke som omhandlet i kapitel VI i bilag B til direktiv 77/99/EØF

— virksomhederne skal drives under streng dyrlægekontrol

— kødprodukterne skal være tydeligt identificeret og transporteres og oplagres adskilt fra kød og kødprodukter, der ikke er bestemt for forsendelse uden for de områder, der er nævnt i bilag I

— kontrollen med, at ovennævnte betingelser overholdes, føres af den ansvarlige myndighed, der sorterer under de centrale veterinærmyndigheder, som sender de øvrige medlemsstater og Kommissionen en liste over de virksomheder, de har godkendt i henhold til disse bestemmelser

c) kødprodukter, der er tilvirket i de dele af området, som ikke er nævnt i bilag I, af kød, som er fremstillet før den 20. februar 2001 og kommer fra dele af området, som er nævnt i bilag I, hvis kødet og kødprodukterne er tydeligt identificeret og transporteres og oplagres adskilt fra kød og kødprodukter, der ikke er bestemt for forsendelse uden for de områder, der er nævnt i bilag I.

4. Kødprodukter, der sendes fra Nederlandene til andre medlemsstater, skal være ledsaget af et officielt certifikat. Certifikatet skal være forsynet med følgende påtegning:

»Kødprodukter, der opfylder kravene i Kommissionens beslutning 2001/223/EF af 21. marts 2001 om beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Nederlandene.«

5. Uanset stk. 4 er det, når det gælder kødprodukter, der opfylder kravene i stk. 2 og sendes i hermetisk lukkede beholdere eller er blevet forarbejdet på en virksomhed, som anvender HACCP ⁽⁵⁾ og en kontrollerbar standardprocedure, som sikrer, at behandlingsnormerne opfyldes og registreres, tilstrækkeligt, at det i det handelsdokument, der ledsager sendingen og er attesteret i henhold til artikel 9, er anført, at de betingelser, der gælder for den i stk. 2 fastsatte behandling, er opfyldt.

Artikel 4

1. Nederlandene må ikke afsende mælk til konsum eller anden anvendelse end konsum fra de dele af dets område, der er nævnt i bilag I.

2. Forbuddet i stk. 1 gælder ikke for mælk til konsum eller anden anvendelse end konsum, som mindst har:

a) undergået en første pasteurisering efter normerne i punkt 3, litra b), i kapitel 1 i bilag I til direktiv 92/118/EØF efterfulgt af endnu en varmebehandling, såsom pasteurisering ved høj temperatur, UHT, sterilisering eller en tørringsproces, som indbefatter en varmebehandling med tilsvarende virkning som en af de ovennævnte, eller

b) undergået en første pasteurisering efter normerne i punkt 3, litra b), i kapitel 1 i bilag I til direktiv 92/118/EØF kombineret med en behandling, hvorved pH-værdien nedbringes til under 6 og holdes dér i mindst en time.

3. Forbuddet i stk. 1 gælder ikke for mælk, der er behandlet på virksomheder, som er beliggende i de områder, der er nævnt i bilag I, på følgende betingelser:

a) al mælk, der anvendes på virksomhederne, skal enten være i overensstemmelse med stk. 2 eller hidrøre fra dyr uden for det område, som er nævnt i bilag I

b) virksomhederne skal drives under streng dyrlægekontrol

c) mælken skal være tydeligt identificeret og transporteres og opbevares adskilt fra mælk og mejeriprodukter, der ikke er bestemt for forsendelse uden for de områder, der er nævnt i bilag I

d) transporten af rå mælk fra bedrifter, der ligger uden for de områder, som er nævnt i bilag I, til ovennævnte virksomheder, foregår i køretøjer, der er rengjort og desinficeret før transporten og ikke siden har været i kontakt med bedrifter i de områder, som er nævnt i bilag I, hvor der holdes dyr af arter, der er modtagelige for mund- og klovesyge

⁽¹⁾ EFT L 47 af 21.2.1980, s. 4.

⁽²⁾ EFT L 377 af 31.12.1991, s. 16.

⁽³⁾ EFT L 26 af 31.1.1977, s. 85. Direktivet er ajourført ved direktiv 92/5/EØF (EFT L 57 af 2.3.1992, s. 1), senest ændret ved direktiv 92/45/EØF (EFT L 268 af 14.9.1992, s. 35).

⁽⁴⁾ EFT L 10 af 16.1.1998, s. 25.

⁽⁵⁾ HACCP = risikoanalyse og kritiske kontrolpunkter.

e) kontrollen med, at ovennævnte betingelser overholdes, føres af den ansvarlige veterinærmyndighed under tilsyn af de centrale veterinærmyndigheder, som sender de øvrige medlemsstater og Kommissionen en liste over de virksomheder, de har godkendt i henhold til disse bestemmelser.

4. Mælk, der sendes fra Nederlandene til andre medlemsstater, skal være ledsaget af et officielt certifikat. Certifikatet skal være forsynet med følgende påtegning:

»Mælk, der opfylder kravene i Kommissionens beslutning 2001/223/EF af 21. marts 2001 om beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Nederlandene.«

5. Uanset stk. 4 er det, når det gælder mælk, der opfylder kravene i stk. 2, litra a) eller b), og sendes i hermetisk lukkede beholdere eller er blevet forarbejdet på en virksomhed, der anvender HACCP og en kontrollerbar standardprocedure, som sikrer, at behandlingsnormerne opfyldes og registreres, tilstrækkeligt, at det i det handelsdokument, der ledsager sendingen og er attesteret i henhold til artikel 9, er anført, at de betingelser, der gælder for den i stk. 2, litra a) eller b), fastsatte behandling, er opfyldt.

Artikel 5

1. Nederlandene må ikke afsende mejeriprodukter til konsum eller anden anvendelse end konsum fra de dele af dets område, der er nævnt i bilag I.

2. Forbuddet i stk. 1 gælder ikke for mejeriprodukter til konsum eller anden anvendelse end konsum:

- a) der er fremstillet før den 20. februar 2001
- b) der er fremstillet af mælk, som opfylder betingelserne i artikel 4, stk. 2 eller 3
- c) der har undergået en varmebehandling ved en temperatur på mindst 72 °C i mindst 15 sekunder, idet denne behandling ikke er nødvendig for færdigvarer, hvis ingredienser opfylder de respektive dyresundhedsbetingelser i denne beslutning
- d) som er bestemt for eksport til et tredjeland, hvor importbetingelserne tillader, at sådanne produkter undergår andre behandlinger end dem, der er fastsat i denne beslutning.

3. Forbuddet i stk. 1 gælder ikke for:

a) mejeriprodukter, der er tilvirket på virksomheder, som ligger i de områder, der er nævnt i bilag I, på følgende betingelser:

- al mælk, der anvendes på virksomhederne, skal enten være i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, eller hidrøre fra dyr uden for det område, der er nævnt i bilag I

— alle mejeriprodukter, der anvendes i færdigvaren, skal enten være i overensstemmelse med stk. 2 eller være fremstillet af mælk, der hidrører fra dyr uden for det område, som er nævnt i bilag I

— virksomhederne skal drives under streng dyrlægekontrol

— mejeriprodukterne skal være tydeligt identificeret og transporteres og opbevares adskilt fra mælk og mejeriprodukter, der ikke er bestemt for forsendelse uden for de områder, der er nævnt i bilag I

— kontrollen med, at ovennævnte betingelser overholdes, føres af den ansvarlige myndighed, der sorterer under de centrale veterinærmyndigheder, som sender de øvrige medlemsstater og Kommissionen en liste over de virksomheder, de har godkendt i henhold til disse bestemmelser

b) mejeriprodukter, der er tilvirket i de dele af området, som ligger uden for de områder, der er nævnt i bilag I, af mælk, som er fremstillet før den 20. februar 2001 og kommer fra dele af området, som er nævnt i bilag I, hvis mejeriprodukterne er tydeligt identificeret og transporteres og opbevares adskilt fra mejeriprodukter, der ikke er bestemt for forsendelse uden for de områder, der er nævnt i bilag I.

4. Mejeriprodukter, der sendes fra Nederlandene til andre medlemsstater, skal være ledsaget af et officielt certifikat. Certifikatet skal være forsynet med følgende påtegning:

»Mejeriprodukter, der opfylder kravene i Kommissionens beslutning 2001/223/EF af 21. marts 2001 om beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Nederlandene.«

5. Uanset stk. 4 er det, når det gælder mejeriprodukter, der opfylder kravene i stk. 2 og sendes i hermetisk lukkede beholdere eller er blevet forarbejdet på en virksomhed, der anvender HACCP og et kontrollerbart standardsystem, som sikrer, at behandlingsnormerne opfyldes og registreres, tilstrækkeligt, at det i det handelsdokument, som ledsager sendingen og er attesteret i henhold til artikel 9, er anført, at de betingelser, der er fastsat i stk. 2, er opfyldt.

Artikel 6

1. Nederlandene må ikke sende sæd, æg og embryoner fra kvæg, får, geder, svin eller andre klovbærende dyr fra de dele af dets område, der er nævnt i bilag I, til andre dele af Nederlandene.

2. Nederlandene må ikke afsende sæd, æg og embryoner fra kvæg, får, geder, svin eller andre klovbærende dyr fra de dele af dets område, der er nævnt i bilag I og bilag II.

3. Dette forbud gælder ikke for frossen tyresæd og frosne æg og embryoner fra kvæg fra før den 20. februar 2001.

4. Det sundhedscertifikat, der omhandles i Rådets direktiv 88/407/EØF⁽¹⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, og som ledsager frossen tyresæd, der sendes fra Nederlandene til andre medlemsstater, skal være forsynet med følgende påtegning:

»Frossen tyresæd, der opfylder kravene i Kommissionens beslutning 2001/223/EF af 21. marts 2001 om beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Nederlandene.«

5. Det sundhedscertifikat, der omhandles i Rådets direktiv 89/556/EØF⁽²⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, og som ledsager kvægembryoner, der sendes fra Nederlandene til andre medlemsstater, skal være forsynet med følgende påtegning:

»Kvægembryoner, der opfylder kravene i Kommissionens beslutning 2001/223/EF af 21. marts 2001 om beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Nederlandene.«

Artikel 7

1. Nederlandene må ikke afsende huder og skind fra kvæg, får, geder, svin eller andre klovbærende dyr fra de dele af dets område, der er nævnt i bilag I.

2. Dette forbud gælder ikke for huder og skind, der er produceret før den 20. februar 2001, eller som opfylder kravene i stk. I. A, andet til femte led, eller stk. I. B, tredje og fjerde led, i kapitel 3 i bilag I til direktiv 92/118/EØF. Behandlede huder og skind skal holdes omhyggeligt adskilt fra ubehandlede huder og skind.

3. Nederlandene sørger for, at huder og skind fra kvæg, får, geder, svin eller andre klovbærende dyr, der skal sendes til andre medlemsstater, ledsages af et certifikat, som er forsynet med følgende påtegning:

»Huder og skind, der opfylder kravene i Kommissionens beslutning 2001/223/EF af 21. marts 2001 om beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Nederlandene.«

4. Uanset stk. 3 er det, når det gælder huder og skind, der opfylder kravene i stk. I. A, andet til femte led, i kapitel 3 i bilag I til direktiv 92/118/EØF, tilstrækkeligt, at de ledsages af et handelsdokument, hvori det er anført, at de betingelser, der gælder for den i stk. I. A, andet til femte led, i kapitel 3 i bilag I til direktiv 92/118/EØF fastsatte behandling, er opfyldt.

5. Uanset stk. 3 er det, når det gælder huder og skind, der opfylder kravene i stk. I. B, tredje og fjerde led, i kapitel 3 i bilag I til direktiv 92/118/EØF, tilstrækkeligt, at det i det handelsdokument, der ledsager sendingen og er attesteret i

henhold til artikel 9, er anført, at de betingelser, der gælder for den i stk. I. B, tredje og fjerde led, i kapitel 3 i bilag I til direktiv 92/118/EØF fastsatte behandling, er opfyldt.

Artikel 8

1. Nederlandene må ikke afsende animalske produkter af kvæg, får, geder, svin eller andre klovbærende dyr, der ikke er nævnt i artikel 2, 3, 4, 5, 6 og 7, produceret efter den 20. februar 2001 fra de dele af dets område, der er nævnt i bilag I.

Nederlandene må ikke afsende gødning fra de dele af dets område, der er nævnt i bilag I.

2. Forbuddet i stk. 1, første afsnit, gælder ikke for:

- a) animalske produkter som omhandlet i stk. 1, første afsnit, der har undergået:
 - varmebehandling i en hermetisk lukket beholder med en Fo-værdi på mindst 3,00
 - varmebehandling, hvorunder centrumstemperaturen bringes op på mindst 70 °C
- b) blod og blodprodukter som defineret i kapitel 7 i bilag I til direktiv 92/118/EØF, der mindst har undergået en af følgende behandlinger:
 - varmebehandling ved en temperatur på 65 °C i mindst tre timer efterfulgt af en effektivitetstest
 - bestråling med 2,5 megarad eller med gammastråler efterfulgt af en effektivitetstest
 - justering til en pH-værdi på 5 eller derunder i mindst to timer efterfulgt af en effektivitetstest
- c) svinefedt og afsmeltede fedtstoffer, der har undergået den varmebehandling, som er fastsat i stk. 2. A, i kapitel 9 i bilag I til direktiv 92/118/EØF
- d) dyretarme, hvorpå bestemmelserne i punkt B i kapitel 2 i bilag I til direktiv 92/118/EØF finder tilsvarende anvendelse
- e) fåreuld, hår af drøvtyggere og svineborster, der er blevet vasket på fabrikken eller stammer fra garvning, og uforarbejdet fåreuld, uforarbejdede hår af drøvtyggere og uforarbejdede svineborster, som er forsvarligt emballeret og tørre
- f) våd- og tørfoder til selskabsdyr, der opfylder kravene i henholdsvis stk. 2 og 3 i kapitel 4 i bilag I til direktiv 92/118/EØF
- g) sammensatte produkter, der ikke undergår yderligere behandling, og som består af animalske produkter, idet behandlingen ikke er nødvendig for færdigvarer, hvis ingredienser opfylder de respektive dyresundhedsbetingelser i denne beslutning
- h) jagttrofæer i henhold til del B, stk. 2, litra b), i kapitel 13 i bilag I til Rådets direktiv 92/118/EØF.

⁽¹⁾ EFT L 194 af 22.7.1988, s. 10.

⁽²⁾ EFT L 302 af 19.10.1989, s. 1.

3. Nederlandene sørger for, at de animalske produkter, der er nævnt i stk. 2, og som skal sendes til andre medlemsstater, ledsages af et officielt certifikat, som er forsynet med følgende påtegning:

»Animalske produkter, der opfylder kravene i Kommissionens beslutning 2001/223/EF af 21. marts 2001 om beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Nederlandene.«

4. Uanset stk. 3 er det, når det gælder de produkter, der er nævnt i stk. 2, litra b), c) og d), tilstrækkeligt, at overholdelsen af de behandlingsbetingelser, der er anført i det handelsdokument, som kræves i henhold til de respektive EF-bestemmelser, attesteres i henhold til artikel 9.

5. Uanset stk. 3 er det, når det gælder de produkter, der er nævnt i stk. 2, litra e), tilstrækkeligt, at de er ledsaget af et handelsdokument, hvori det enten er anført, at de er vasket på fabrikken eller stammer fra garvning eller opfylder betingelserne i stk. 2 og 4 i kapitel 15 i bilag I til Rådets direktiv 92/118/EØF.

6. Uanset stk. 3 er det, når det gælder de produkter, der er nævnt i stk. 2, litra g), og som er fremstillet på en virksomhed, der anvender HACCP og en kontrollerbar standardprocedure, som sikrer, at de forbehandlede bestanddele opfylder de respektive dyresundhedsbetingelser i denne beslutning, tilstrækkeligt, at dette er anført i det handelsdokument, der ledsager sendingen, og som er attesteret i henhold til artikel 9.

Artikel 9

Når der henvises til denne artikel, sørger de nederlandske myndigheder for, at det handelsdokument, som kræves i henhold til EF-bestemmelserne om samhandelen inden for EF, attesteres ved, at der vedhæftes en kopi af et officielt certifikat, hvori det er anført, at produktionsprocessen er blevet kontrolleret og fundet i overensstemmelse med de relevante krav i EF-bestemmelserne og er egnet til at destruere mund- og klovesygevirus, eller at de pågældende produkter er fremstillet af forbehandlede materialer, som der er udstedt certifikat for, og at der er truffet foranstaltninger til at undgå eventuel rekontamination med mund- og klovesygeviruset efter behandling.

Certifikatet om kontrol af produktionsprocessen skal indeholde en henvisning til denne beslutning, skal være gyldigt i 30 dage, skal angive udløbsdatoen og skal kunne fornys efter kontrol af virksomheden.

Artikel 10

1. Nederlandene sørger for, at køretøjer, der har været anvendt i de områder, der er nævnt i bilag I, til transport af levende dyr, rengøres og desinficeres, hver gang de har været anvendt, og fremlægger bevis for, at de er desinficeret.

2. Nederlandene sørger for, at lastbiler, der anvendes til indsamling af mælk fra en bedrift, hvor der holdes dyr af modtagelige arter, rengøres og desinficeres, inden de forlader

de områder, der er nævnt i bilag II, og fremlægger bevis for, at de er desinficeret.

Artikel 11

Restriktionerne i artikel 3, 4, 5 og 8 gælder ikke for forsendelse fra de dele af Nederlandenes område, der er nævnt i bilag I, af de i artikel 3, 4, 5 og 8 nævnte produkter, hvis produkterne

— enten ikke er fremstillet i Nederlandene og er blevet opbevaret i den originale emballage, hvorpå oprindelseslandet er angivet, eller

— er fremstillet på en godkendt virksomhed, som ligger i de dele af Nederlandenes område, der er nævnt i bilag I, af forbehandlede produkter, som ikke stammer fra disse områder, og som, siden de blev ført ind på Nederlandenes område, er blevet transporteret, oplagret og forarbejdet adskilt fra produkter, der ikke er bestemt for forsendelse uden for de områder, der er nævnt i bilag I, og er ledsaget af et handelsdokument eller et officielt certifikat som fastsat i denne beslutning.

Artikel 12

1. Nederlandene sørger for, at heste, der sendes fra dets område til en anden medlemsstat, ledsages af et sundhedscertifikat som vist i bilag C til Rådets direktiv 90/426/EØF, som kun må udstedes for heste, der i de sidste 15 dage før udstedelsen ikke har været i et iagttagelsesdistrikt eller et overvågningsområde, der er etableret i henhold til artikel 9 i direktiv 85/511/EØF.

2. Nederlandene sørger for, at heste som nævnt i stk. 1, der skal sendes til andre medlemsstater, ledsages af et officielt certifikat med følgende påtegning:

»Heste, der opfylder kravene i Kommissionens beslutning 2001/223/EF af 21. marts 2001 om beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Nederlandene.«

Artikel 13

Medlemsstaterne ændrer de foranstaltninger, de anvender på samhandelen, for at bringe dem i overensstemmelse med denne beslutning. De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 14

Denne beslutning anvendes indtil den 4. april 2001, kl. 24.00.

Artikel 15

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. marts 2001.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

BILAG I

I Nederlandene følgende provinser:

Gelderland, Overijssel, Flevoland, Noord-Brabant

BILAG II

I Nederlandene følgende provinser:

Alle provinserne i den kontinentale del af Nederlandene bortset fra provinserne i bilag I.

BERIGTIGELSER**Berigtigelse til Rådets afgørelse 2001/173/EF af 26. februar 2001 om beskikkelse af et nederlandsk medlem af og en nederlandsk suppleant til Regionsudvalget**

(De Europæiske Fællesskabers Tidende L 63 af 3. marts 2001)

Omslagets anden side samt side 56, afgørelsens titel:

i stedet for: »... om beskikkelse af et nederlandsk medlem af og en nederlandsk suppleant til Regionsudvalget«

læses: »... om beskikkelse af to nederlandske suppleanter til Regionsudvalget«.

Side 56, eneste betragtning:

i stedet for: »i betragtning af, at der er blevet to pladser ledige i Regionsudvalget, efter at A.G.J.M. ROMBOUTS er trådt tilbage som medlem, og Mathilde VAN DEN BRINK er trådt tilbage som suppleant, ...«

læses: »i betragtning af, at der er blevet to pladser ledige i Regionsudvalget, efter at A.G.J.M. ROMBOUTS og Mathilde VAN DEN BRINK er trådt tilbage som suppleanter, ...«.

Side 56, eneste artikel, første linje:

i stedet for: »W. ZWAAN beskikkes som medlem af ...«

læses: »W. ZWAAN beskikkes som suppleant til ...«.
